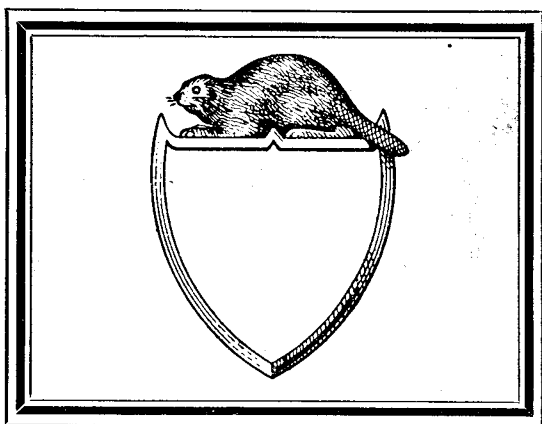

Verschaf U een eigen haard in Canada door de

CANADIAN PACIFIC

Eene handleiding vol inlichtingen betreffende

GANSCH INGERICHTE HOEVEN

EN

LEENINGEN VOOR KOLONISTEN

AANGEBODEN DOOR DE

Canadian Pacific Railway

LAND-AFDDEELING :

77, Noordlaan, 77, BRUSSEL

1913

De oogst in West Cana

De groote prairie provinciën in West-Canada

Bijna alle pachters in België verlangen eigenaars te worden van hunne pachthoeve.

Gij hebt eene uitmuntende hoeve in pacht, de woning is geriefelijk ingericht, uw eigenaar is een vriendelijk man, en desniettegenstaande zoudt ge waarschijnlijk meer te vreden zijn, indien ge eigenaar waart van uw land. Zijn eigen meester zijn, alle nut trekken uit de verbetering aan de hoeve toegebracht, de gansche opbrengst van zijnen oogst, van de hoenders, koeien, schapen en varkens voor zich kunnen houden, in 't kort meester zijn in zijn eigen huis, dat maakt den mensch wezenlijk gelukkig.

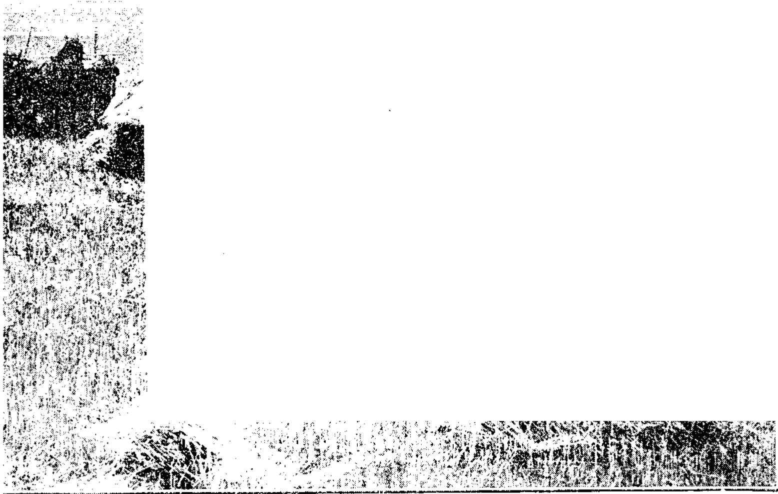
In België is het voor velen onmogelijk de noodige hulpmiddelen te vinden om eene hoeve te koopen en in te richten. Er valt daar niet aan te denken in een land waar de grond, de pacht en de meststoffen zoo duur zijn, waar de aankoop en het onderhoud van het vee zooveel kost, en de belastingen zoo hoog zijn. Meestal willen de eigenaars hunne landerijen niet verkoopen ; zij willen ze slechts verhuren en

dan nog n
Daarbij be
recht, enz.
hofstede te
land is, me
voor iedere

Al deze
zoo lang h
een Belgisc

Canada
strekter d
landbouwe
kunnen vi
bekomen v
betalen.

Vele lied
vreezen a
verre van
naar dit l
aan de zo
way, dank
peering de

ogst in West Canada

iën

len van

riefelijk
staande
r waart
e verbe-
i zijnen
ch kun
akt den

delen te
niet aan
ffen zoo
zooveel
genaars
uren en

dan nog niet altijd voor datgene waarvoor gij ze wilt gebruiken. Daarbij behouden zij zich zekere rechten voor, zooals het jachtrecht, enz. In vele kantons kan men er zelfs niet toe komen de minste hofstede te huren. Zulks spruit hier uit voort dat ons land een oud land is, met eene zoo dichte bevolking, dat er geene plaats genoeg is voor iedereen.

Al deze hinderpalen zullen u met reden onoverwinbaar schijnen, zoo lang het bij u zal vaststaan dat België het eenige land is waar een Belgisch landbouwer kan gelukken.

Canada staat voor u open. Dit land is driehonderd maal uitgestrekter dan België, en bezit zooveel goede gronden dat duizenden landbouwersfamiliën er zonder moeite eene uitmuntende vestiging kunnen vinden. De grond is er zoo goedkoop dat men hem kan bekomen voor den prijs dien men hier voor drie jaar pacht moet betalen.

Vele lieden durven het niet wagen naar Canada te gaan, omdat zij vreezen afgezonderd te zijn op die groote prairiën (grasvlakten), verre van alle nabuurschap. Zij weten niet hoe gemakkelijk men zich naar dit land kan begeven. Dank aan de prachtige stoomschepen en aan de zoo geriefelijk ingerichte treinen der Canadian Pacific Railway, dank aan de gemakkelijkheden, die de goed gevormde groepeering der kolonisten biedt, is de reis van België naar Canada niet

De oogst in West Canad

De groote prairie provinciën in West-Canada

Bijna alle pachters in België verlangen eigenaars te worden van hunne pachthoeve.

Gij hebt eene uitmuntende hoeve in pacht, de woning is gerieflijk ingericht, uw eigenaar is een vriendelijk man, en desniettegenstaande zoudt ge waarschijnlijk meer te vreden zijn, indien ge eigenaar waart van uw land. Zijn eigen meester zijn, alle nut trekken uit de verbetering aan de hoeve toegebracht, de gansche opbrengst van zijnen oogst, van de hoenders, koeien, schapen en varkens voor zich kunnen houden, in 't kort meester zijn in zijn eigen huis, dat maakt den mensch wezenlijk gelukkig.

In België is het voor velen onmogelijk de noodige hulpmiddelen te vinden om eene hoeve te koopen en in te richten. Er valt daar niet aan te denken in een land waar de grond, de pacht en de meststoffen zoo duur zijn, waar de aankoop en het onderhoud van het vee zooveel kost, en de belastingen zoo hoog zijn. Meestal willen de eigenaars hunne landerijen niet verkoopen; zij willen ze slechts verhuren en

dan nog me
Daarbij beh
recht, enz. I
hofstede te
land is, met
voor iedereе

Al deze h
zoo lang het
een Belgisch

Canada st
strekter dan
landbouwers
kunnen vind
bekomen vo
betalen.

Vele lieder
vreezen afg
verre van al
naar dit lan
aan de zoo
way, dank
peering der

ingewikkelder dan eene verhuizing uit Vlaanderen naar de provincie Luxemburg.

Dit boekje heeft voor doel u te bewijzen hoe een Belgisch landbouwer en iedereen, die landbouwer wenscht te zijn, eigenaar kan worden eener hoeve in West-Canada, langs de spoorweglijnen der Canadian Pacific Railway. Deze spoorwegmaatschappij bezit 2 millioen 800,000 hectaren — de oppervlakte van België — uitstekende gronden, die op kolonisten wachten. Deze maatschappij verlangt naar het grootst mogelijke getal goede landbouwers langs hare spoorweglijnen ; zij verlangt dat deze landsbouwers de gronden, die ze bebouwen, in eigendom bezitten, dat zij in elkanders nabijheid wonen, dat er steden en dorpen, scholen en kerken zijn gelijk in Europa.

Om zooveel mogelijk de vestiging der Belgische landbouwers langs de spoorweglijnen, te vergemakkelijken, heeft de Canadian Pacific Railway het volgende in voege gebracht :

A. DE LEENINGEN AAN DE LANDBOUWERS ;

B. DE GANSCH INGERICHTE HOEVEN.

Zij heeft ook een plan gemaakt, volgens hetwelk de betalingen over twintig jaar verdeeld worden. Op die wijze kan men, met een zeer klein kapitaal, eene hoeve stichten van 24 hectaren, goed voorzien van gebouwen en vee.

Leeningen aan de Landbouwers

Om de nopens deze leeningen genomen maatregelen wel te doen begrijpen, zullen wij de volgende punten ontwikkelen :

1. De prijs van den grond. Deze verandert volgens de verschillende districten, en hangt af van den afstand van eene stad of van een spoorwegstation. Hij verandert ook volgens de qualiteit van den grond zelf. In de bevloeide districten van Zuid-Alberta, waar overvloedige oogsten van « luzerne » (eene klaversoort) de melkproductie zeer winstgevend maken, kost de grond tot 750 frank per hectare. De prijzen der gronden van de Canadian Pacific zijn, om het even in welk district, de gewone prijzen van dit district. Om den kolonist in staat te stellen zijnen grond met een klein kapital te bebouwen, heeft de Canadian Pacific Railway hooger gemelde combinatie aangenomen van terugbetalingen verdeeld over een termijn van twintig jaar tegen 6 °/₀ interest.

2. Wat de bouwwerken, schuren en het in cultuur stellen van het land kosten. Niemand houdt er aan onder den blooten hemel te leven. Eene woonplaats en eene schuilplaats voor het vee zijn onontbeerlijk. De gemiddelde prijs der hoevegebouwen, welke voor een Belgischen kolonist passen, is van omstreeks 7,500 frank, zelfs wanneer die gebouwen op zeer eenvoudige wijze aangelegd zijn. Om de taak van den kolonist te vergemakkelijken, leent de Canadian Pacific Railway aan elken ernstigen kolonist de gelijke waarde eener som van 10,000 frank onder den vorm van gebouwen, omheiningen, enz., beploeging en bereiding van den grond ten opzichte van den oogst. Deze leening is terugbetaalbaar door annuiteiten verdeeld over twintig jaar mits interesten tegen 6 °/₀. De gebouwen der hoeve worden opgetrokken onder toezicht van een bijzonder departement der Canadian Pacific, hetwelk, ten gevolge van de gemakkelijkheid om de materialen aan te brengen en met de aannemers te onderhan-

delen, in staat is spoediger en beterkoop te bouwen dan de pas aangekomen kolonist. De Canadian Pacific bezit een groot getal plannen van huizen, die aan de noodwendigheden van het land beantwoorden ; de kolonist kiest zelf het soort van huis dat hem past. Zooveel mogelijk zal de Canadian Pacific den kolonist zelf gebruiken en hem het gebruikelijke loon betalen voor de landbewerkingen en andere soortgelijke werken voorzien in die leening van 10,000 frank. Op die wijze zal hij zien dat hij wel de waarde van zijn geld heeft.

3. Wat het vee op eene hoeve kost. Om eene hoeve van 64 hectaren van het noodige vee te voorzien, zou de kolonist eene som van 5,000 frank moeten uitgeven. Met dit doel zal de Canadian Pacific — doch alleen aan kolonisten die verstand van het verzorgen van dieren hebben — de waarde eener som van 5,000 frank leenen, vertegenwoordigd door vijf of zes koeien, acht tot tien varkens, evenveel schapen en omtrent twee dozijn hoenders. Deze dieren zullen zorgvuldig uitgekozen worden door lieden die er kennis van hebben. Deze leening zal terugbetaalbaar zijn met gemak van betaling.

Door aan de landbouwers op die wijze leeningen toe te staan, stelt de Canadian Pacific Railway u in de gelegenheid met goed gevolg in West-Canada 64 hectaren land te bekomen met een kapitaal van 5,000 frank of meer, en met het vooruitzicht eigenaar uwer hoeve te worden binnen een tijdverloop van ten hoogste twintig jaar. Daar dit ontwerp voor doel heeft eene zoo dicht mogelijk bevolkte nederzetting tot stand te brengen, zult gij naaste geburen hebben en bijgevolg scholen, kerken en markten in de nabijheid uwer hoeve. Daar de gronden der Canadian Pacific dicht bij de spoorweglijnen liggen, zult gij alle gemak hebben om uwe producten te verkoopen. De vervoertarieven voor de landbouwproducten zijn fatsoenlijk en worden, in het belang van den landbouwer, gedurig verminderd naarmate het verkeer toeneemt. De tarieven zijn onderworpen aan het toezicht eener bijzondere commissie der Canadeesche regeering : de Commissie der spoorwegen.

Volgens de voorwaarden van het stelsel der leeningen aan de landbouwers, wordt het huis van den kolonist slechts gebouwd na zijne aankomst op de plaats en nadat hij zijn land gekozen heeft. Om in het geval te voorzien van den Belgischen kolonist die met zijne familie komt, en bij zijne aankomst een opgebouwd en in orde zijnde huis wenscht te vinden, heeft de Canadian Pacific Railway bijzondere nederzettingen voorbereid met :

GANSCH INGERICHTE HOEVEN

Deze hoeven zijn alleen aan gehuwde lieden voorbehouden en de koloniën zijn gevestigd op landen welke gunstig zijn voor het gemengde bedrijf (het aankweeken van dieren en den graanbouw), iets waaraan de Belgische landbouwer gewoon is. Zij hebben eene uitgestrektheid van 64 tot 128 hectaren en van iedere hoeve zijn 20 hectaren beploegd en geëgd geworden in den loop van den zomer, vóór de aankomst van den kolonist. Deze hoeven zijn met eene omheining afgesloten, putten zijn er geboord ; geriefelijke huizen met vier plaatsen, alsook goede stallingen voor paarden en vee worden opgetrokken vóór de aankomst van den kolonist. De beploegde gronden zijn gewoonlijk in het begin der lente bezaaid geworden met haver, tarwe, gerst en aardappelen, zoodat de kolonist, wanneer hij aangekomen is, geenen tijd verliest, en eene hoeve vindt die gansch in orde is. De gebouwen en de werken dezer hoeven kosten

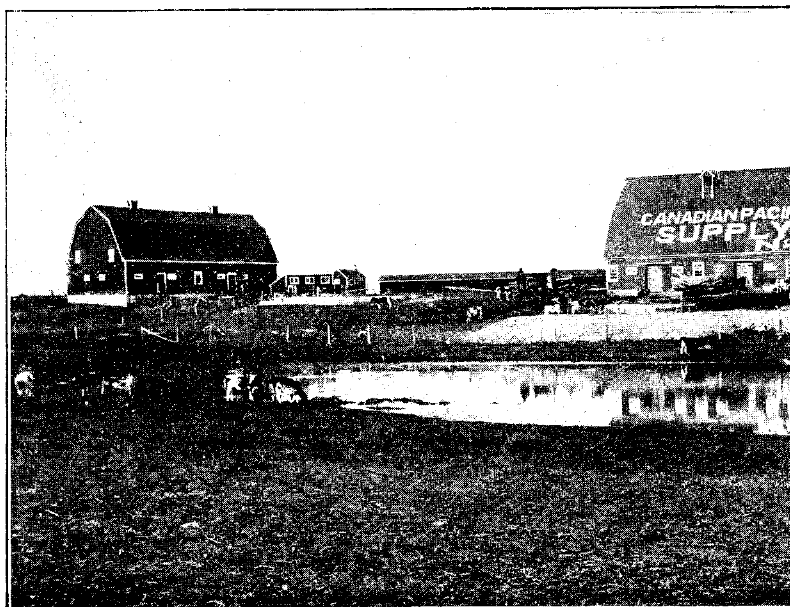
omtrent 13,750 frank en meer. De juiste prijs der werken (waarvan eene uitvoerige lijst wordt geven) welke op iedere hoeve verricht worden, wordt met eene som van 5 % verhoogd om de kosten van toezicht te dekken. Deze som wordt gevoegd bij den prijs van den grond. Sedert 1913 is de geheele koopprijs eener gansch ingerichte hoeve in twintig jaar betaalbaar tegen eenen interest van 6 %. Evenals bij het stelsel der leeningen aan de landbouwers zal er, op dezelfde voorwaarden, aan de kolonisten der gansch ingerichte hoeven, eene som van 5,000 frank, onder den vorm van vee, voorschoten worden. Daar de Maatschappij voor deze hoeven een aanzienlijke som heeft uitgegeven, zullen de kolonisten ook een grooter kapitaal noodig hebben; bij hunne aankomst in Canada moeten zij over eene som van ten minste 7,500 frank beschikken.

Men moet wel begrijpen dat, in de beide hierboven verklaarde combinaties, de Canadian Pacific Railway geene gronden, door tusschenkomst harer agenten in België, aan kolonisten verkoopt die ze niet persoonlijk bezichtigd hebben. De Canadian Pacific Railway verkoopt hare gronden slechts aan kolonisten, die ze persoonlijk bezocht hebben, er zich voldaan hebben over verklaard en de verbintenis aangaan ze in cultuur te stellen. Men verlangt van u niet dat ge « eene kat in den zak koopt ». Eene volledige beschrijving van ieder der gansch ingerichte hoeven is ter beschikking van hen die deze combinatie verkiezen, en eene hoeve blijft hun voorbehouden tot dat zij ze bezichtigd hebben. Men vraagt aan niemand te koopen terwijl hij zich nog in België bevindt. Al wat men u vraagt is eene kleine som op afkorting in bewaring te geven tot bewijs van uwe goede trouw; deze som wordt u teruggegeven indien gij, na de hoeve

bezocht t
wensch d
nisten te
pen aan i
kunnen w
overtuigi

« Dat a
« maar h
Waarom
dat het i
landbouw
bij elkan
heid der
een volk
wers. De
afdeeling
niseerde
zienlijk k
en gansc
Canada
zij weet
eene goe

De Car
de reis n
Zij heeft
uwer fan
zoodanig

Modelhoeve van de « Canadian P

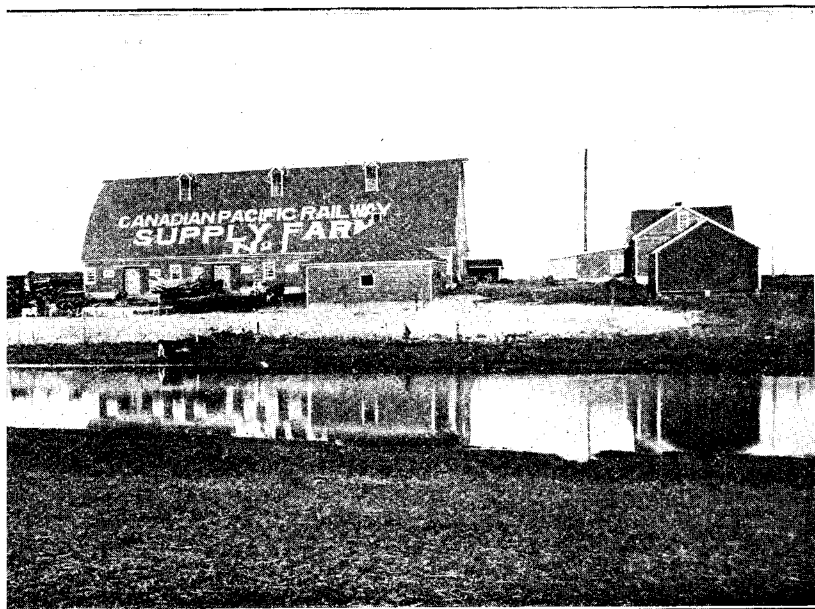
ı (waarvan
ve verricht
kosten van
ijs van den
ı ingerichte
» ». Even-
zal er, op
ingerichte
vee, voor-
en een aan-
een grooter
moeten zij

verklaarde
ı, door tus-
oopt die ze
ailway ver-
persoonlijk
en de ver-
n u niet dat
rijving van
an hen die
orbehouden
l te koopen
agt is eene
js van uwe
ıa de hoeve

bezocht te hebben, tot het besluit komt ze niet te nemen. De vurigste wensch der Canadian Pacific Railway is, langs hare spoorlijnen kolonisten te hebben die tevreden zijn ; zij verlangt niet land te verkoopen aan iemand die zulks niet wenscht en die niet gelooft dat hij zal kunnen welvaren met het te bebouwen. Wij verlangen van u de vaste overtuiging dat de hoeve, die gij kiest, u in alle opzichten voldoet.

« Dat alles is goed en wel voor den landbouwer », zult gij zeggen, « maar hoe vindt dan de Spoorwegmaatschappij haar belang er bij ? Waarom handelt alzoo de Canadian Pacific ? » Het antwoord luidt dat het in 't belang van de Maatschappij is langs hare lijnen goede landbouwers te hebben met veel vee en geriefelijke huizen, die dicht bij elkander liggen. De Canadian Pacific Railway kent de vruchtbaarheid der gronden langs hare lijnen, en weet dat zij in den grond zelf een volkomen waarborg bezit voor hare leeningen aan de landbouwers. De ondervinding heeft haar geleerd dat de meest winstgevende afdeelingen harer spoorwegen diegene zijn, welke door sterk gekoloniseerde distrikten gaan. Daarom besteedt zij met genoegen een aanzienlijk kapitaal (450 millioen frank) aan leeningen aan landbouwers en gansch ingerichte hoeven, ten einde de landen welke haar in West-Canada nog overblijven, zoo dicht mogelijk te koloniseeren, want zij weet dat het alzoo geplaatste geld wijselijk geplaatst is. Het is eene goede zaak, niet alleen voor den spoorweg, maar ook voor u.

De Canadian Pacific Railway heeft zich geene moeite ontzien om de reis naar uw nieuw verblijf in West-Canada, te vergemakkelijken. Zij heeft zeer belangrijke schikkingen genomen voor uwe reis en die uwer familie, voor het vervoer uwer meubelen en kleedingstukken, zoodanig dat alles zeer goed en met het grootste gemak geschiedt, en

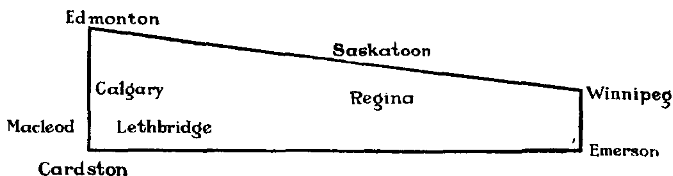
an de « Canadian Pacific Railway »

tegen gematigde prijzen voor het vervoer per schip en per spoorbaan. Dit is vooral waar voor de groepen kolonisten die Europa op bepaalde datums verlaten met de stoomschepen der Canadian Pacific of andere. Afzonderlijke kajuiten zijn voor deze groepen besproken geworden; afzonderlijke rijtuigen op de sneltreinen en somtijds bijzondere treinen zullen ter beschikking der kolonisten zijn. Gansch bijzondere maatregelen zijn er genomen geworden voor het vervoer van het reisgoed der kolonisten. Deze groepen zijn onder de begeleiding van ervaren leidsmannen geplaatst, wier diensten gansch kosteloos zijn. Bij hunne aankomst in de middenpunten welke zij gekozen hebben, worden zij kosteloos per rijtuig naar de onbezette landerijen gevoerd om deze te bezichtigen. Wanneer het land gekocht is, houdt het belang, dat de Canadian Pacific Railway in den kolonist stelt, nog niet op. Op verschillende punten der groote prairie-provinciën in West-Canada, heeft de Maatschappij vijf-en-twintig modelhoeven ingericht; door middel van voordrachten, proefnemingen en practische raadgevingen helpen de landbouwkundigen der Maatschappij den nieuw angekomene om hem den aard van den landbouw in de streek te doen begrijpen.

Hetgene volgt is een kort overzicht van de algemeene gesteldheid der drie groote prairie-provinciën : Manitoba, Saskatchewan en Alberta.

Uitzicht van het Land

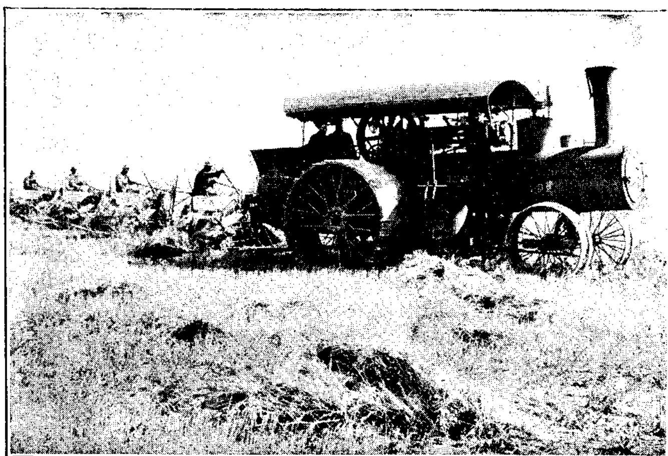
Het spoorwegnet in West-Canada dat is in het gedeelte hetwelk, door het bestaan der spoorwegen, koloniseerbaar is, heeft het volgende uitzicht :

Een afstand van 1,500 kilometers scheidt Winnipeg van Calgary, en Edmonton ligt meer dan 500 kilometers ten Noorden van de grens der Vereenigde-Staten. Calgary bevindt zich juist aan den voet van het Rotsgebergte, en het land verheft zich langzamerhand in de richting van het Westen, van Winnipeg tot Calgary. Winnipeg ligt 230 meters boven den zeespiegel en Calgary op meer dan 1,000 meters. De Westelijke groote prairie provinciën, welke door dit net bediend worden, vormen eigenlijk drie hoogvlakten, die zich trapsgewijze van het Oosten naar het Westen verheffen. De eerste hoogvlakte komt omtrent overeen met de provincie Manitoba, de tweede met de provincie Saskatchewan en de derde met de provincie Alberta. Deze landen zijn niet allen gelijkvormig. In het algemeen zijn de zuidelijke districten effen en zonder boomen. De middendistricten hebben het uitzicht van een met boomen beplant park, en meer noordwaarts van het spoorwegnet is het land met wouden bezet.

GRONDSOORTEN

Er zijn verschillende soorten van gronden in West-Canada; men treft er vochtige gronden aan die moeten gedraineerd worden, een

De machines, die veel arbeid uitsparen, worden veelvuldig gebruikt

vruchtbaren zwarten grond, een lichten, zandachtigen grond, en soms stukken zuurachtigen grond. Om die reden raadt de Canadian Pacific Railway ten zeerste aan in West-Canada geene gronden te koopen, vooraleer men ze bezocht heeft. Het grootste gedeelte van den grond is goed, maar zelfs tusschen goeden grond is er verschil : de eene past beter voor den graanbouw, de andere voor de gemengde boerderij. In gansch West-Canada zijn er geene betere gronden dan die der Canada Pacific Railway, die de eerste keus heeft kunnen doen en een plan heeft uitgevoerd dat de beste landbouwstreken doortrekt. Zij heeft dus het beste bekomen en heeft nog 2,800,000 hectaren land van eerste klasse, die op kolonisten wachten.

De algemeene kenmerken van den bodem der gronden van de Canadian Pacific zijn : 1° eene bovenlaag van zwarte aarde samengesteld uit klei, zand, en met tuinaarde doortrokken slijk ; zij is rijk aan nitraat en heeft eene dikte van 15 centimeters tot 6 meters ; al de tot het voedsel der planten noodige bestanddeelen bevinden er zich in behoorlijke verhouding en kunnen dadelijk benuttigd worden ; 2° een ondergrond van grijze klei, bevattende doorgans zand en soms kleine keitjes ; 3° harde klei bevattende dezelfde bestanddeelen als de vorige laag, maar vaster en meer steenachtig.

Waarschijnlijk vormden de groote prairiën, in het begin der tijden, eene groote binnenlandsche zee welke in den loop der eeuwen uitgedroogd is. Professor Shaw, een beroemde deskundige in deze zaken, heeft nauwkeurig den bodem in de drie provinciën onderzocht en de volgende verklaring afgelegd : « In den bovensten voet grond der provinciën Manitoba, Saskatchewan en Alberta zit meer rijkdom dan in al de bergmijnen van af Alaska tot Mexico, en meer dan in al de wouden die er bestaan tusschen de grenzen der Vereenigde Staten en de poolzee. » Vervolgens komt de waarde in aanmerking van de drie voet grond welke zich onder den eersten voet bevinden. De ondergrond heeft slechts eene ondergeschikte waarde vergeleken bij die van den bovengrond, maar indien de ondergrond niet goed is,

wordt een zeker deel van den bovengrond krachteloos gemaakt. De rijkdom van den bodem kan niet geschat worden in hectaren. De maat zijner waarde is in evenredigheid van het nitraat, het phosphoorzuur en de potasch die hij bevat ; in andere woorden het is een voortbrengende rijkdom. Aldus beschouwd, zijn die gronden eene bron van onberekenbare waarde. Een hectare grond van gemiddelde hoedanigheid in West-Canada is meer waard dan twintig hectaren van zulken grond nabij de kust van den Atlantischen Oceaan. De landbouwer die eerst genoemde gronden bebouwt, kan er twintig achtereenvolgende oogsten op winnen, zonder dat de opbrengst veel vermindert, terwijl, om een enkelen winstgevenden oogst te bekomen, degene die de tweede bebouwt, aan de kooplieden in meststoffen eene som moet betalen, waarvoor hij in West-Canada eene hectare grond zou kunnen koopen.

KLIMAAT

West-Canada ligt in het binnenland ; bijgevolg is het klimaat droger, levendiger en helderder dan dat van België hetwelk, uit oorzaak van de nabijheid der zee, vochtiger is. De zomers zijn er warmer en de winters kouder, maar dewijl de lucht droog is, kan men de warmte en de koude beter verdragen. Dit droge klimaat met koude winters en warme zomers, en de aan nitraat zoo rijke bodem maken van West-Canada een ideaal land voor het winnen van harde tarwe, eene soort welke de meelfabrieken duur betalen. Het klimaat is bijzonder goed geschikt voor het hoornvee, voornamelijk voor die soort, welke men in het Westen en het Noorden van Europa aankweekt. Het is een gezond klimaat, dat op den mensch een heilzamen invloed uitoefent. De Canadeesche winter gelijkt veel aan de winters in zekere gedeelten van Zwitserland, waar duizenden Belgische toeristen gaan overwinteren. Dit winterklimaat is voorzeker de beste vriend der landbouwers. De hevige vorst maakt den grond tot poeder, dringt er diep in door, verdeelt den ondergrond en maakt hem dus geschikt tot eene volledige doorweeking, wanneer in de lente de dooi zich voordoet. De lange, zonnige zomerdagen doen de oogsten veel sneller groeien en rijpen dan in Europa.

« Ieder oogenblik, zegt een Engelsche schrijver, de heer Léon Thiwaite, bewondert men het van gezondheid schitterend gelaat der kinderen. Zij zien er sterk, gezond en gelukkig uit, en, om de kolonisatie aan te moedigen, ware het veel beter dat de Canadeesche landbouwers hunne kinderen wilden of mochten toonen, in stede van hun graan en hun vee te brengen naar de tentoonstellingen der genootschappen ter bevordering van den landbouw. Zeker zou geene enkele moeder kunnen nalaten het prachtige en krachtvolle uiterlijke van het jonge Canadeesche geslacht te bewonderen. »

Onderstaande tabel duidt den gemiddelden tijd aan, welken, van het oogenblik der zaaiing op een wel bebouwden grond in West-Canada, de verschillende oogsten noodig hebben om tot rijpheid te komen :

Tarwe . . . . , . . .	112 tot 120	dagen.
« Six-rowed », gerst (met zes rijen) .	97 tot 100	»
Gewone gerst	100 tot 110	»
Grijze erwten	110 tot 112	»
Haver	110 tot 118	»
Vlas.	102	»

De regens vallen vooral gedurende de maand Juni.

**Een landbouwer uit het Westen
met zijne familie**

MAATSCHAPPELIJKE TOESTANDEN

Ofschoon het land gansch nieuw zij, geniet men er toch al het welzijn en al de gemakken van het hedendaagsche leven. Bijna al de steden in West-Canada zijn voorzien van eene waterleiding, van het electrisch licht en van de telephoon. De provinciale gouvernementen zijn in het bezit van al de telephoonlijnen in hunne provinciën en breiden hunne landelijke lijnen uit, naarmate de noodzakelijkheid er zich van doet gevoelen. De hotels zijn in het algemeen rein en geriefelijk ingericht; de magazijnen zijn van al de artikelen voorzien, die de landbouwer verbruikt. Met eenige groote magazijnen, zooals Eaton, te Winnipeg, kan men schriftelijk onderhandelen. Men vindt hun catalogus bijna op elke hoeve en, na onderzoek der afbeeldingen en der prijzen, kan de vrouw des landbouwers het verlangde bestellen. De groote steden zijn wel voorzien van bibliotheken en leeszalen; in zekere provinciën bestaan er instellingen die aan de landbouwers kosteloos nuttige lezingen verschaffen. Al de steden hebben groote hospitalen, ondersteund door toelagen van den Staat en bijzondere giften. Weinige dorpen zijn er die geen klein hospitaal bezitten. In Canada ontbreken geene geneesheeren, en de Canadeesche ziekenverpleegsters hebben zulken goeden faam dat ze gansch Amerika door gevraagd worden.

De nieuw aangekomene zal verwonderd staan over het groot getal automobielen in West-Canada. Benzine (essence) en petroleum zijn zeer goedkoop en vele landbouwers bezitten een automobiel. De wet en de openbare orde worden gehandhaafd, in Manitoba, door de

provinciale politie; in Alberta en Saskatchewan, door de « Royal North West Mounted Police ». Dit korps, dat veel overeenkomst heeft met de belgische gendarmerie, is een der voornaamste der wereld.

UITZONDERINGSWETTEN

De wetten bepalen natuurlijk dat iedereen zijne schulden moet betalen indien ze regelmatig gemaakt zijn. Nochtans in de provinciën Manitoba, Saskatchewan en Alberta is eene wet in voege die, in sommige gevallen en wanneer er geene hypotheek bestaat, belet voor schuld beslag te leggen op een zeker getal paarden, hoornvee, varkens en gevogelte, op eenige meubelen en op den voorraad van een jaar. Een landbouwer die zijn goed niet gehypothekeerd heeft en door ongelukkige omstandigheden in nood zou gebracht zijn, kan dus ten minste niet uit zijne woning gedreven worden.

Bijzondere instellingen, door de provinciale Gouvernementen bestuurd, zorgen voor de blinden, de doofstommen en andere gebrekkelijken.

Belangrijke dagbladen en tijdschriften worden in alle groote steden van West-Canada uitgegeven, en zelfs in verwijderde en weinig gekoloniseerde districten wordt meestal, in het voornaamste dorp, een weekblad gedrukt.

OPENBAAR ONDERWIJS

Een concessie van een achttiende gedeelte der landen van West-Canada is voorbehouden om het stichten en de goede werking der scholen te verzekeren. Daardoor worden aan de begrooting van het openbaar onderwijs aanzienlijke hulpmiddelen verschaft, welke een uitmuntend schoolstelsel voor gevolg hebben. De scholen zijn onzijdig en hebben een nationaal karakter. De nieuw aangekomene staat verwonderd over de afmetingen der scholen in zeer kleine dorpen der prairie. De school is meestal het grootste en schoonste gebouw van het dorp. Het onderwijs is kosteloos, behalve dat er zeer lichte taksen worden geheven ; het is zeer practisch ingericht.

Het schoolgeld is gering, omdat het Gouvernement groote toelagen schenkt. Ieder onderwijzer moet een staatsdiploma van een zekeren graad bezitten en de lessen der Normaalschool gevolgd hebben. Er bestaat eene commissie om de scholen te onderzoeken, en iedere school moet twee maal per jaar bezocht worden. Kortom, de voornaamste kenmerken zijn :

1° Toezicht door het Gouvernement buiten allen politieken partijgeest ;

2° Aanzienlijke toelagen van het Gouvernement ;

3° Zeer gematigde schooltaksen ;

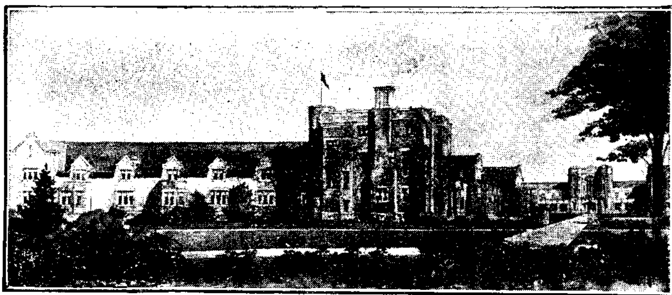
4° Een programma van practische studiën ;

5° Herhaalde bezoeken van bevoegde toezichters ;

6° Bekwame onderwijzers en geregelde Staats-examens ;

7° Schoolboeken aan de leerlingen kosteloos verschaft.

Hoogere en technische scholen bestaan in de groote steden. Winnipeg, Saskatoon, Edmonton en Calgary bezitten elk eene universiteit.

De Hoogeschool van Saskatchewan te Saskatoon

KERKEN

Een der eerste gebouwen, welke in ieder nieuw district in Canada wordt opgericht, is de kerk. Wanneer de kolonie weinig bevolkt is, worden de goddelijke diensten doorgaans in de scholen verricht, en des zomers dikwijls in de open lucht.

De volledigste godsdienstvrijheid heerscht in Canada. Er is geen Staatsgodsdienst. Er bestaan christene kerken van alle sekten, maar in het Westen zijn zekere godsdienstige sekten geneigd om alle strijdigheid van gedachten ter zijde te stellen en zich in eene gezamenlijke aanbidding te vereenigen. De zondagrust wordt in West-Canada zeer streng nageleefd. De sekten die tegenwoordig de meeste aanhangers hebben, zijn de Roomsch-Katholieken, de Methodisten, de Presbyterianen, de Anglicanen, de Doopsgezinden en de Congregationalisten. In de steden nemen « De Christene Vereeniging voor Jongelingen » en « De Christene Vereeniging voor Meisjes » een werkzaam deel aan het maatschappelijk leven.

TAKSEN EN BELASTINGEN

Het Federaal Gouvernement verleent aan de verschillende provinciën belangrijke toelagen, waardoor de belastingen in West-Canada zeer gering zijn.

Het Federaal Gouvernement vindt al zijne hulpbronnen in de inkomsten der Douanen en in de accijnsrechten. Er bestaat geene belasting op het inkomen. De Provinciale Gouvernementen heffen zeer lichte taksen voor het Openbaar onderwijs. Er bestaan ook gemeentelijke belastingen om zekere werken uit te voeren, zooals plaatselijke verbeteringen. Er zijn geene taksen voor den openbaren bijstand, daar er geene noodlijdenden zijn. De gebouwen, de cultuurplanten, de landbouwgereedschappen zijn in de landelijke districten vrij van belastingen.

De leeningen welke de Canadian Pacific aan de landbouwers toestaat, zijn dus aan geene bijgevoegde taks onderworpen. De grond alleen is belastbaar, en wordt geschat volgens de waarde der niet verbeterde gronden derzelfde soort, welke er zouden naast liggen. **De landbouwer trekt dus de geheele winst van de werken welke hij op zijn land uitvoert.**

Algemeene condities van den landbouw in West-Canada

West-Canada staat tegenwoordig bekend als zijnde het land dat het meest tarwe voortbrengt, vooral wat betreft de verscheidenheden harde tarwe, die door de meelfabrieken duur betaald wordt. Deze tarwe geeft een uitmuntend meel voor gewoon of menagebrood. West-Canada biedt ook prachtige gelegenheid voor het gemengde bedrijf, dat is, het kweeken van vee vereenigd met den graanbouw. De landbouwer, die zich tevreden stelt met het winnen van tarwe, kan, zonder zich veel moeite te geven, in de goede jaren aanzienlijke winsten maken ; maar een ervaren landbouwer weet dat, zelfs in de beste landen, er goede en slechte jaren zijn en dat de gemengde boerderij meer zekerheid geeft en meer opbrengt. Is de tarwe door de vorst beschadigd, dan maakt zij nog een uitmuntend voedsel uit voor de varkens, en de varkens brengen veel op in West-Canada. De heer Hall Carleton, een Engelsche landbouwer in Alberta gevestigd, zeide : « Ik bereken mijne winsten niet meer in hectoliters koren per hectare; ik bereken ze in varkens per hectare ! »

In de volgende bladzijden zullen wij over het kweeken van dieren en het gemengde bedrijf spreken, maar terzelfder tijd eene belangrijke plaats aan de tarwe gunnen, die de voornaamste oogst van West-Canada zal blijven.

MOET DE BELGISCHE LANDBOUWER ONDERVINDING VAN HET LAND HEBBEN ?

Professor Eliott, die de modelhoeven der Canadian Pacific Railway bestuurt, heeft het volgende geschreven :

« Terwijl ik in Europa was, heb ik dikwijls uitmuntende landbouwers hooren zeggen, dat zij een jaar of twee op eene hoeve in Canada zouden willen werken, alvorens zich voor eigen rekening te vestigen. Aan hen zal ik zeggen dat zulks gansch onnoodig is. De algemeene regels van den landbouw zijn overal dezelfde. Er is natuurlijk eenig onderscheid dat men moet toeschrijven aan het verschil van klimaat, het vallen van den regen, de hoogte van het land, het verschil van grond, enz., maar de Belgische landbouwer, die landbouw verstaat, moet niet aarzelen om, zonder de minste voorafgaande ondervinding, eene hoeve in Canada te nemen. Gij moet hiervan wel overtuigd zijn dat ge niet al weet, wat ge moet weten, wanneer ge u, in een voor u nieuw land, aan den akkerbouw overgeeft. Vooral moet gij oogen en ooren openen, en den mond zooveel mogelijk gesloten houden. Ga wel den man na, die de beste landbouwer van uw district is. Aarzel niet inlichtingen te vragen. Men geeft geen bewijs van domheid door uitleggingen te vragen in een nieuw land; men geeft bewijs van gezond verstand. Houd u gedurig in betrekking met de modelhoeven van het Gouvernement, en lees een goed landbouwblad, dat over den landbouw in uw district handelt.

Niets kan beletten dat een landbouwer gelukt, die alzoo doet.

SPOED

Eene zaak moet de Belgische kolonist zich wel in het verstand prenten als hij naar Canada gaat. Wanneer de lente komt en de verschillende werkzaamheden op het veld in gang zijn, moet hij als kenspreuk aannemen : « Spoed ». Ik moet rechtuit zeggen dat vele Europeesche kolonisten het eerste en het tweede jaar den noodigen spoed niet bezitten. Wanneer men in Europa reist, ontdekt men licht de oorzaak van wat aan de Canadeezen een gebrek schijnt. In Engeland en Schotland heb ik den 20sten December nog uitgestrekte velden gezien met rapen beplant. Dat zou gansch onmogelijk zijn in Canada; want van af den 10^den^ tot den 15^den^ November begint het doorgaans te vriezen, zoodat alle latere veldarbeid onmogelijk wordt; daarbij zouden al de oogsten van wortelen die niet binnen zijn, bijna geene waarde meer hebben. Ik neem dus aan dat de Europeesche landbouwer, die gewoon is aan lange herfsten welke hem toelaten op zijn gemak alle oogsten binnen te halen, niet begrijpt waarom de Canadeesche boer zich zoo zeer spoedt om alles vóór de vorst binnen te hebben. Na een jaar nochtans heeft de Europeesche kolonist de gewoonte aangenomen van spoedig te handelen, gelijk zijn Canadeesche vakgenoot. Spoed moet er ook zijn in de lente. Zoodra drie of vier duim grond ontdooid zijn, haasten wij ons te zaaien. Want hoe spoediger men in de lente zaait, hoe grooter de kans is om alles bij het naderen van den herfst in orde te hebben.

WAT MEN IN CANADA DES WINTERS DOET

In West-Canada zijn er duizenden kolonisten, die klein begonnen zijn, en bijgevolg is er voor hen niet veel te doen gedurende vier of vijf wintermaanden. Nochtans de mensch, die voor eigen rekening werkt, verlangt zoo spoedig mogelijk op te komen; hij wil koeien, vet vee, varkens, schapen, hoenders, enz., bezitten, en ofschoon hij maar klein begint, ziet hij ieder jaar zijne kudde vergrooten. De jonge dieren groeien snel in Canada, en de kolonist moet weldra zijne stallen en hoenderhokken grooter maken; zijne paarden, runderen en varkens worden talrijker, en na eenige jaren heeft hij volop werk in den winter. Iemand die een kapitaal bezit, zal dien uitslag spoediger bereiken; zoo niet van af het eerste jaar, dan toch zeker van af het tweede zal hij al het noodige vee hebben. Het minste werk dat hij dan zal verrichten, de minste hooivork vol, zal zijnen rijkdom vermeerderen. Hij zal gansch voldaan zijn, en in den winter den tijd niet hebben om onledig te blijven.

HET VERBOUWEN VAN TARWE

Vóór eenige jaren heeft eene commissie van Schotsche landbouwers Canada bezocht en een verslag uitgegeven dat aantoont hoe groot een indruk de voordeelen van West-Canada op ervaren landbouwers hebben gemaakt.

Een tarweveld in West

ZOMERTARWE

De zomertarwe is de groote oogst van den landbouwer in de groote prairie provinciën. De meest gekende soort is de « Red Fife ». Zij schikt zich goed naar het klimaat en is meer verspreid dan alle andere soort. De praktische ondervinding in Canada heeft de landbouwers overtuigd dat het beter is zich te houden bij enkele graansoorten, wier deugdelijkheid bewezen is, dan eene menigte nieuwe verscheidenheden te hebben, en dat de beste uitslagen bekomen worden, als men de qualiteiten, als goed zijnde gekend, verbetert door ze uit te kiezen en zorgvuldig te verbouwen. Gedurende eenige jaren zijn

groote
denhe
bekon
houde
Huron
qualite
hoe ko
en eer
noord
tot he
tarwes
genoeg

ırweveld in West Canada

de groote
Fife ». Zij
lle andere
dbouwers
nsoorten,
verschei-
ɔrden, als
ze uit te
aren zijn

groote pogingen aangewend geworden om aan de luchtstreek verscheidenheden te doen gewennen die spoedig rijpen. Wanneer die uitslag bekomen is, is het moeilijk de opbrengst en de qualiteit in stand te houden; maar de soorten gekend onder den naam van Preston, Huron, Stanley en Percy, vereenigen de voordeelen van opbrengst, qualiteit en spoedige rijpheid. Hoe meer men naar het Noorden gaat, hoe korter het seizoen is, maar in den zomer zijn er de dagen langer, en eene snel rijpende tarwe zou toelaten deze graansoort nog meer noordwaarts te kweeken. Deze taak heeft de Canadeesche vereeniging tot het winnen van zaaizaad, op zich genomen. Een lid kiest eene tarwesoort — de « Red Fife » bijvoorbeeld — en verschaft zich graan genoeg om een stuk grond van eerste klasse en van ten minste

10 aren, te bezaaien. Alvorens te oogsten, kiest men, onder de sterkste planten, een voldoende getal aren tarwe om het volgende jaar 10 aren land te kunnen bezaaien. Wanneer de landbouwer op die wijze de reglementen der Vereeniging voor het uitkiezen van zaad, gedurende eene periode van drie jaar gevolgd heeft, en hij er toe gekomen is uitmuntende qualiteiten voort te brengen, wordt hij door de Vereening op het register ingeschreven. Deze Vereeniging ontvangt subsidies van het Ministerie van Landbouw, wat nog een doorslaand bewijs is van den pratischen steun welken het Gouvernement aan de landbouwers verleent.

DE ZAAITIJD EN DE OOGST

De landbouwer die zich met de tarwe-cultuur bezighoudt, beploegt bij voorkeur de prairie tusschen het begin van Mei en het einde van Juni. De reden van deze handelwijze is klaar en duidelijk. De goede uitslag van eenen oogst in Canada hangt zeer dikwijls af van de hoeveelheid vochtigheid die zich in den grond bevindt, en indien deze in het begin van het seizoen beploegd en fijn geëgd wordt, bewaart hij de vochtigheid voortkomende van de regens ; alzoo bevat hij de vochtigheid van twee jaar om den eersten oogst voort te brengen. De tarwe wordt gezaaid tusschen den 10^{den} April en den 1sten Juni tegen 1$^{1}/_{4}$ bushel à 2 bushels per are (86 à 136 kilos per hectare). Na 112 tot 120 dagen kan men het graan maaien, en de eindelijke opbrengst wordt vastgesteld door de uitslagen bekomen bij het dorschen, in verhouding tot de bebouwde oppervlakte. Al de dorschers, het zij ze voor eigen rekening werken of hunne diensten aan de landbouwers verhuren, moeten een **permis** of **verlofbrief** hebben, en moeten de cijfers van het getal gedorschen bushels opgeven, alsmede de oppervlakte van den grond die ze heeft opgebracht. Deze cijfers worden nog gecontroleerd door de Spoorwegen en door de elevators. Op die wijze bekomt men de grootste juistheid.

De oogsttijd is het tijdperk der drukste werkzaamheden. Het afmaaien geschiedt immer met behulp van machines, die in schooven binden naarmate ze maaien, eene breedte hebben van 2.10 tot 2.60 meters en door vier paarden getrokken worden. Het dorschen heeft doorgaans op het veld zelf plaats zonder dat de schooven in mijten worden gezet. De eigenaars van dorschmachines hebben dikwijls moeite om al de bestellingen uit te voeren. De dorschmachine is voorzien van een toestel dat de schooven in de machine sleept, zoodat men ze er niet moet induwen en bijgevolg een of twee werklieden uitspaart. Draaiende messen snijden de koord der schooven door, twee karren te gelijk storten hunne schooven uit, die in de machine worden gesleept waar het graan wordt gedorschen. Door een machtig blaastuig wordt het stroo, langs eene breede buis, naar buiten geworpen. Een ketting met tuimelbakken brengt het graan boven op de machine; het wordt automatisch, per halve bushel te gelijk, gewogen en zooals het is in een wagen gestort welke gereed staat om het te ontvangen. Zoohaast de wagen vol is, voert men hem dadelijk naar het station, van waar hij naar de markten wordt verzonden of naar de elevators (magazijnen) waar hij blijft in afwachting dat er wagons komen, of dat er eene stijging der prijzen plaats hebbe. Al dat werk wordt met een minimum van arbeidsloon verricht. Voor de dorschmachine is een machiniste en een stoker voldoende, en de twee mannen, die de karren voeren, storten te zamen de schooven in de dorschmachine. Men dorscht gemiddeld 1,200 à 1,500 bushels (432 à 540 hectoliters) per dag, maar somtijds gebeurt het, dat men

tot 2,000 bushels (720 hectoliters) dorscht. De kosten van in bebouwing stellen van eene hectare zijn als volgt.

	Frank per hectare	Dollars per acre
Voor de eerste maal omploegen en schijfegger . .	74.40	5.95
Inzaaiïng	6.25	0.50
Tweemaal eggen	4.40	0.35
Zaaizaad : 1 ½ bushel tegen gemiddeld 90 cents per bushel	16.90	1.35
Afmaaien, ongeveer 19 bushels (van 36 liters) per acre, dat is 1,359 kilos per hectare	5.00	0.40
Koord	3.75	0.30
In schoven binden	2.50	0.20
Voedsel het van werkvolk en vervoer van het graan.	0.65	0.05
Dorschen : 19 bushels à 9 cents per bushel of 45 centiemen per bushel (van 36 liters)	21.40	1.71
	135.25	10.81

Deze cijfers zijn niet alleen zorgvuldig nagezien geworden, maar zij werden verschaft aan de reeds vroeger genoemde Commissie door den bestuurder eener hoeve behoorende aan een lid der Commissie, en die zich verscheidene jaren in Canada op den landbouw heeft toegelegd; zij mogen dus aanzien worden als zijnde het maximum van uitgaven. De kosten door den eersten oogst veroorzaakt zijn dus van $ 10.81 per acre, dat is fr. 117.99 per hectare. De kosten

Het ploegen in West Canada

Een veld met wintertarwe

van den volgende oogst bedragen $ 6.33 per acre, dat is 80 frank per hectare. De landbouwer moet nu immers geen maagdelijken grond meer omploegen en voorbereiden; hij moet nog slechts het stoppelveld omploegen, wat hem $ 1.85 per acre of 83 frank per hectare zal kosten. De winst hangt veel af van den prijs van het graan. Stellen wij hem op 80 cents (4 frank) per bushel. Hij is veel lager, en hij is ook veel hooger geweest, maar lange jaren reeds hebben de marktprijzen dit cijfer overschreden, en daarom meenen wij niet dat men er iets kan tegen inbrengen. Er is dus eene schijnbare winst van $ 4.77 per acre (59 frank per hectare) het eerste jaar, en van $ 8.87 per acre (100 frank per hectare) het tweede jaar. Deze winst is slechts schijnbaar, want wij hebben er niet van afgetrokken de interesten van het kapitaal geplaatst in land, werkzaamheden, vee, enz., en ook niet het onderhoud van menschen en paarden gedurende het werkelooze

tijdperk van het jaar. Wij hebben ook geene rekening gehouden van het land dat eens braak zal moeten liggen. Wanneer men nochtans al die factoren in aanmerking neemt, en zelfs rekening houdt van mogelijke droogte en vorst, blijft er nog eene uiterst schoone kans over voor iemand die over slechts kleine middelen beschikt, en veel zekerheid voor hem die verstand en geld bezit.

DE VERKOOP VAN HET GRAAN

In Canada wordt het graan verkocht volgens de qualiteiten vastgesteld door de wet. De inspecteurs van het Gouvernement beslissen over de qualiteit van al het graan dat uitgevoerd wordt. De commissaris der entrepôts of magazijnen, wiens bureelen te Winnipeg, in Manitoba zijn, is een ambtenaar van het Gouvernement. Het is hem niet toegelaten het minste persoonlijk belang in den graanhandel te hebben. De wet verleent hem het volledige toezicht over den graanhandel, opdat deze gedreven worde gelijk het betaamt.

Bijna al het graan van Manitoba, Saskatchewan en Alberta gaat door de elevators (graanmagazijnen) van het binnenland. Sommige dezer elevators zijn het eigendom der landbouwers, maar de meeste behooren aan graanhandelaars of meelfabrieken. Al de graanhandelaars moeten eene vergunning van het Gouvernement hebben en borg stellen, zoodat de landbouwer gevrijwaard is tegen alle oneerlijk inzicht of geldelijke verlegenheid van den handelaar. In bijna al de spoorwegstations van West-Canada treft men een of meer elevators aan.

Een landbouwer kan zijn graan aan den elevator voor gereed geld verkoopen, doch wanneer hij zulks verkiest, kan hij zijne tarwe eenigen tijd houden indien hij hoopt eenen beteren prijs te bekomen. Hij kan ook zijn graan in den elevator voor zekeren tijd laten, en ontvangt dan een bewijs hetwelk de quantiteit en de qualiteit van zijn graan vaststelt. Hij kan ook nog zijn graan rechtstreeks op eenen wagon laden zonder door den elevator te passeeren. De landbouwer, die slechts eenige honderden bushels zou te verkoopen hebben, kan dus op verschillende manieren zijn graan aan den man brengen. In bijna ieder station zijn er platvormen, welke den landbouwer toelaten zijn graan dadelijk op den wagon te laden, en de behandeling van het graan vergemakkelijken. Aan al de spoorwegstations van waar het graan per wagon verzonden wordt, treft men zulke platvormen aan. De landbouwer heeft nog een ander voorrecht; aan verscheidene belangrijke stations zijn er meelfabrieken, waaraan de landbouwer zijn graan kan verkoopen. Deze meelfabrieken koopen nochtans slechts kleine hoeveelheden in vergelijking van wat naar Oost-Canada, de Vereenigde Staten en Europa verzonden wordt. De prijs van het graan hangt grootendeels af van de koersen der Beurs van Liverpool, welke een der voornaamste markten der wereld is voor de prijzen der granen en andere voedingsmiddelen.

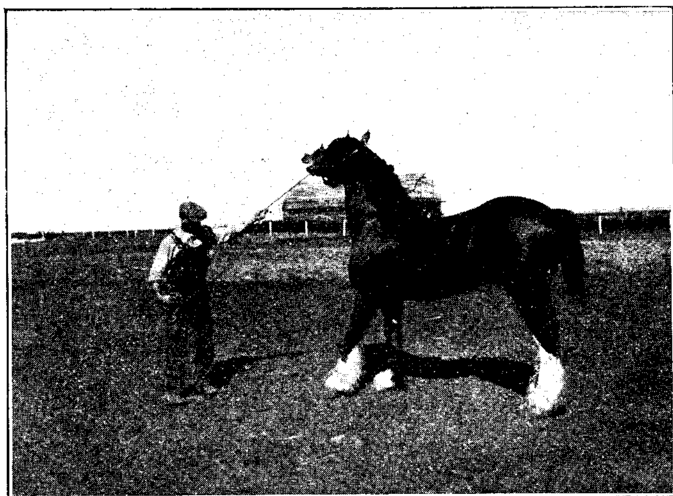
PAARDEN

Ofschoon het gebruik van gazolinemotors, om ploegen en andere landbouwwerktuigen in beweging te stellen, zeer groot is, neemt de vraag naar zware werkpaarden steeds toe. Daaruit volgt dat de paarden den kolonist tamelijk duur kosten en het voordeelig is hen te fokken.

De gemiddelde prijs is omtrent 2,000 frank het koppel, en bereikt somtijds 2,500 frank voor paarden van 5 of 6 jaar. De voornaamste paardensoorten welke men aantreft zijn : de Clydesdales, de Percherons, de Shires, de Belgische en de Suffolk. Na de Clydesdales zijn de Percherons het meest verspreid. Ziehier wat de Commissie der Schotsche landbouwers, waarvan hooger spraak is, over de paardenfokkerij zegt :

« Het fokken van paarden geschiedt in Canada in zeer goede voorwaarden, en vele fokkers hebben prachtige paardenfokkerijen ingericht door het invoeren van uitgelezen dieren. Eene merkwaardige uitzondering aan dien regel is de hoeve van Mr Russel H. Taber, te Hillcrest, bij Regina. Elke zijner merriën is geboren en opgevoed in Canada, en het zou moeilijk zijn in Schotland betere Clydesdalesmerriën te vinden. Zes dezer merriën komen voort van de hengsten « Baron Pride » en « Baron Gem » (10974). Deze merriën zijn vermaard in gansch West-Canada, waar zij in alle tentoonstellingen prijzen behalen. Dit is een voorbeeld van de goede uitslagen welke men kan bekomen, wanneer men zijne producten verzorgt en uitkiest.

De groote meerderheid van het publiek is niet overtuigd van het voordeel dat men bekomt wanneer men zich bij voorkeur op het aankweeken van een goed ras werkpaarden toelegt. De tijden zijn lang voorbij toen een landbouwer een koppel paarden kon koopen voor minder geld dan het aankweeken er van hem zou kosten. Er bestaat eene steeds toenemende vraag naar werkpaarden wegende van 700 tot 850 kilos, en het kost niet meer, paarden te fokken van zulk ras, dan dieren zonder ras en van de helft minder waarde. Dit feit wordt in voordrachten door specialisten aan de landbouwers uiteengezet, en zal weldra vruchten dragen. Een der grootste paardenfokkers van het district Calgary heeft verklaard dat het hem slechts 250 frank kostte om een paard tot den ouderdom van vier jaar aan te kweeken. In West-Canada zou dat op 500 frank komen. In de steden van Britsch Columbië zijn de gewone prijzen voor goede paarden van vijf

Een kampioen Clydesdale

De hengst kampioen der hakkeneien in Alberta

jaar, 1.500 à 2,000 frank per stuk. Te Winnipeg heeft een koppel paarden, die dagelijks in de stad werken, eene waarde van omtrent 2.500 frank.

RIJPAARDEN EN KOETSPAARDEN

Het paard dat de Canadeezen boven alle ander verkiezen is de echte draver, en geen paard wordt hooger geschat; het wordt door hen aanzien als zijnde het beste renpaard. Niet alleen in de steden, maar zelfs in ieder landelijk kanton treft men eene goed ingerichte renbaan aan met eene tribune voor de toeschouwers en eene tribune voor de jury.

De wedrennen hebben over 't algemeen niet plaats in een enkel jaarlijksch seizoen, maar geschieden twee of viermaal per jaar. De rijpaarden en de koetspaarden hebben vele hoedanigheden. Het meerendeel dier paarden schijnen iets van het volbloed paard te hebben Vele hebben iets van de hakkenei, en alle schijnen van goed ras te zijn. In al de plaatsen door de Commissie bezocht, waren deze dieren voortreffelijk. Zij zijn merkwaardig om hunne snelheid, hunne onvermoeibaarheid, hun verstand en hunne gedweeheid. Overal schenen zij door dames zonder gevaar te kunnen geleid worden, en hunne vastheid van voet is uiterst groot. De volbloedpaarden, de Hakkeneien, de Hunters en de Poneys zijn van goed ras en worden behoorlijk verzorgd.

RUNDVEE

De meest verspreide rassen in West-Canada zijn : de Shorthorns en de Herefords. Er zijn ook eenige kudden Polled, Aberdeen, Angus en Galleways. De Jerseys, de Holsteins, de Ayrshires worden al meer

en meer ingevoerd in de districkten waar men zich op de zuivelbereiding toelegt. Het verslag van de Commissie der Schotsche landbouwers bevat de volgende verklaringen, welke van aard zijn om de belangstelling der toekomstige kolonisten te wekken.

« De aan het rundvee te geven zorgen en voedsel staan in verhouding met de eischen van het klimaat. Daar dit zeer met het onze verschilt zoo verschillen het voedsel, de methoden ook met de onze. De vochtigheid en de warmte in de lente en in het begin van den zomer doen het gras overvloedig opschieten, wat een uitgelezen voedsel verschaft, en bevorderen den groei der voederplanten. Het daarop volgende droge seizoen verandert deze voederplanten in uitmuntend hooi. Wanneer de droogte hevig is, is er tijdelijk gebrek aan weidegras, en dan is men verplicht zijn toevlucht te nemen tot planten met diepe wortels zooals luzerne, voederwikke, klaver, groene maïs of groene haver en koolen. In de groote prairie-districten, waar het trekkelijk weinig regent, ziet in dit seizoen het gras er ineengekrom- en uitgedroogd uit, en in dien staat zelfs is het niet alleen vol le en, maar nog een uitmuntend voedsel voor het vee en de paarden. Eene uitgestrekte weideplaats van 8 tot 12 hectaren per kop is noodig, maar er ontbreekt geene plaats in sommige deelen van Canada. Daar waar de regens overvloediger of ten minste beter verdeeld zijn, kan men met goeden uitslag rapen en voederbeeten winnen, en in zulk geval is het niet moeilijk om het vee den winter in goede voorwaarden te doen doorbrengen dank aan het geoogste hooi, aan het graan en ander kunstmatig voeder.

» De provinciale Gouvernementen moedigen het verbeteren der ssen aan door het geven van toelagen aan de landbouwcommissies en aan de plaat lijk verkocht w plaatselijke beh agenten van gro veemarkten van wat te koop gest

Behalve de ve van « Western S van rasdieren genaamd. Deze strijd van vet ve leiding plaats he Amerika. De aa door het invoer het hoofd hunn groot getal kud van uitgelezen S Calgary, zijn a belang stellen.

In Alberta is wereld voor vee maand April, pl alle kanten om

De Shorthorn zijn de meest worden voor de

Geprimeerd hoornvee te Indian

/elberei-
andbou-
om de

verhou-
nze ver-
ɔnze. De
ı zomer
dsel ver-
rop vol-
nuntend
ı weide-
nten met
maïs of
/aar het
gekrom-
leen vol
ɔaarden.
noodig,
la. Daar
zijn, kan
in zulk
le voor-
aan het

eren der
nmissies

en aan de plaatselijke tentoonstellingen. Het vee kan zeer gemakkelijk verkocht worden. Behalve hetgene verkocht wordt om in de plaatselijke behoeften te voorzien, wordt het levend vee gekocht door agenten van groote exportfirmas. Te Winnipeg heet men de grootste veemarkten van West-Canada. Groote veeparken bestaan er, en al wat te koop gesteld is, wordt doorgaans verkocht.

Behalve de vereeniging van veekweekers, gekend onder den naam van « Western Stock Growers Association », hebben de aankweekers van rasdieren eene inrichting « Alberta Cattle Breeden Society » genaamd. Deze maatschappij richt jaarlijks in de lente eenen wedstrijd van vet vee in, en de verkoopen van stieren, welke onder hare leiding plaats hebben, zijn de belangrijkste van dien aard in gansch Amerika. De aankweekers geven bewijzen van ondernemingsgeest door het invoeren van beste stieren en uitgelezen koeien om ze aan het hoofd hunner kudde te plaatsen. In West-Canada zijn er een groot getal kudden van rasdieren. Twee der voornaamste veestapels van uitgelezen Shorthorns, de eene nabij East Selkirk, de andere nabij Calgary, zijn algemeen gekend door hen, die in de Shorthorns belang stellen.

In Alberta is Calgary de zetel van een der grootste markten der wereld voor vee van zuiver ras. Deze markt heeft ieder jaar, in de maand April, plaats, en te dier gelegenheid komen de fokkers van alle kanten om stieren te koopen en over andere zaken te handelen.

De Shorthorns, de Herefords, de Polled Agnus en de Galloways zijn de meest verspreide soorten; de Holsteins en de Ayrshires worden voor de melkerij aangekweekt.

rd hoornvee te Indian Head

MELKERIJ

« De melkerij, zegt het verslag van de Commissie der Schotsche Landbouwers, is in Canada haren bevoorrechten toestand verschuldigd aan het feit dat zij algemeen is. In al de districten van het land gedijen de koeien en vergelden ruimschoots de zorgen die men er aan besteedt; in al de provinciën zijn er kaas- en roomfabrieken. En dat is gelukkig voor Canada, want de intensieve graancultuur, zooals zij wordt toegepast, is te zeer uitputtend en te overheerschend om altijd te kunnen plaats hebben zelfs op de vruchtbaarste gronden. De melkindustrie volgt het best en het doelmatigst op den graanbouw. Reeds begint in de graanstreken eene strekking in dien zin te ontstaan; eindelijk zal zij de overhand hebben, en Canada zal het voornaamste land der wereld worden voor de melkerij. »

Evenals in Europa zal de melkboer, die zijne melk in de stad in 't kein verkoopt, de meeste winst hebben. Weinige hinderpalen worden aan zijnen handel gesteld; hij heeft zijne koeien goedkoop, hun voedsel komt hem niet duur en zijne producten worden een hoogeren prijs betaald. Met zijnen gebuur, den graankweeker, die zijne producten aan de nijverheid verkoopt, is het zoo niet gesteld. De melkboer moet zorgen dat hij het gansche jaar door melk kan leveren en moet bijgevolg een ruimen voorraad voeder voor den winter opdoen. Dartoe is het hooi het voornaamste hulpmiddel. Van de eene plaats tot de andere kan de wijze van voeden in zekere bijzonderheden verschillen, maar overal in Canada wordt het hooi aanzien als zijnde onontbeerlijk om de koeien in den winter te voeden. Sommige landbouwers geven een weinig ander voedsel, maar de wijze melkboer, vooral hij die in 't klein verkoopt, kent de waarde van een overvloedig voedsel gedurende gansch het jaar. Een melkboer in de omstreken van Calgary heeft verklaard dat hij aan zijne koeien de volgende rantsoenen geeft: twee bussels haverstroo, hooi naar believen, 27 liters brouwerijdraf, en, als de melk verminderde, voegde hij er zemelen en grof gemalen haver bij. In den zomer beschikte iedere koei over eene weide van 80 acres en 27 liters draf. Hij betaalde fr. 6.25 tot fr. 7.50 per ton voor zijnen draf, maar moest hem 8 kilometer verre gaan halen; zijn hooi kwam hem op 13 frank per ton indien hij het zelf ging halen waar men het afmaaide, en op 26 frank indien hij er levering van nam nadat het in mijten was gezet Wij zullen er bij voegen dat dit hooi, kort en ineengekrompen, maar als voeder uitmuntend was, en door het vee zeer gewild werd. In de nieuwe districten kan men het hooi bekomen tegen den prijs van het maaien, en in bijna onbepaalde hoeveelheid. De melk der hoeve, waarvan wij gesproken hebben, werd te Calgary verkocht tegen fr. 0.32 den liter; er waren daar 78 koeien en bijna gansch het werk werd door leden der familie verricht. De eigenaar, een Deen, die, gelijk al zijne landgenooten, werkzaam en bekwaam was, had wezenlijk den kortsten weg gevonden om tot den voorspoed te geraken.

Om een voorbeeld van de canadeesche handelwijze te geven, zullen wij de voornaamste punten aanhalen uit de stadsreglementen, die den verkoop van melk te Calgary regelen:

1° De melkverkoopers te Calgary moeten vergunning hebben en een patent van 2 dollars (10 frank) per jaar betalen. In geval deze kooplieden niet in het land zouden verblijven, zullen zij 8 dollars (40 frank) te betalen hebben;

2° Geene vergunning wordt afgegeven zonder dat de inrichting van den melkboer bezocht en goedgekeurd is geworden door den geneeskundigen of gezondheidsdienst;

3° De overheden hebben het recht te allen tijde de vergunning in te trekken;

Rosalinde, kampion der melkkoeien in Alberta

4° De melk minder dan 3 °/₀ vette lichamen of minder dan 11 1 2 °/₀ vetachtige stoffen bevattende, mag niet verkocht worden ;

5° De room minder dan 18 °/₀ vetachtige stoffen bevattende mag niet verkocht worden ;

6° Alle eerste inbreuk op n° 4 of 5 kan het intrekken van de vergunning voor gevolg hebben, en bij eene tweede inbreuk, wordt de vergunning ingetrokken ;

7° Alle ingetrokken vergunning kan slechts hernieuwd worden nadat ten minste zes maanden verloopen zijn.

Samenwerkende zuivelfabrieken (melkerijen) zijn overal in de westelijke provinciën, met de ondersteuning der provinciale gouvernementen ingericht. Deze samenwerkende melkerijen stellen de landbouwers der landelijke, een weinig van de steden verwijderde districten, in staat, met gelijke kans, concurrentie te doen aan de melkboeren van de voorsteden der steden. De Engelsche kolonisten, die het best geslaagd zijn, zijn degene die zich met de melkerij hebben beziggehouden. Dit is het geval met M. Philips, een melkboer uit Northampton (Engeland), die bestuurder was van eene succursale eener groote melkerij te Londen. M. Philips heeft eene gansch ingerichte hoeve genomen in de omstreken van Brooks, provincie Alberta. Hij is begonnen met eene kudde van veertien melkkoeien, en het eerste jaar reeds heeft hij niet kunnen voldoen aan de vragen naar melk in het dorp Brooks.

VARKENS

De qualiteit der varkens in gansch Canada is zeer merkwaardig. De varkensfokkers en degenen die zich bepalen bij het mesten, verklaren dat men in dit vak aanzienlijke winsten kan maken. Dit is de meening van de Commissie der Schotsche landbouwers, in wier verslag wij het volgende vinden :

« De drie voornaamste rassen zijn de groote Yorkshires, de Berkshires en de Tamworth. De Yorkshires worden het meest geprezen en

zijn ook het meest verspreid, ofschoon de Tamworth vele voorstanders hebben. De vijf volgende rassen worden insgelijks, maar minder aangekweekt : de Poland China, de Essex, de Hamphire (een ras afkomstig uit de Vereenigde Staten), de Durocs en de Chester. De twee laatste rassen en de Poland China zijn eigen aan het Noord-Amerikaansch vasteland. De Durocs zijn rosharige, zeer zware varkens. Het is een krachtig model der groote rassen, wel gebouwd, met beenderen van middelbare grootte. De ooren vallen over de oogen. Het dier is gedwee en gemakkelijk aan te kweeken. De Chester is wit en heeft eene dunne huid. Zijne snuit is betrekkelijk lang en zijne ooren zijn hangend. Hij is gekend om de fijnheid van zijn vleesch. De Poland is herkomstig uit den Staat Ohio (Vereenigde Staten). Hij is zwart en is eene kruising van verscheidene rassen ; hij heeft vooral veel weg van den Berkshire en den grooten China. Deze drie inlandsche soorten zijn beter geschikt tot het voortbrengen van vleesch, dan tot het voortbrengen van spek. Er bestaan vele kruisingen van deze soorten. De meest gekende kruising is nochtans die van den Yorkshire met den Berkshire of den Tamworth. Men zegt dat deze laatste de dieren van zuiver ras overtreffen in hoedanigheid, gestalte en kloekheid.

SCHAPEN

De commissie der Schotsche Landbouwers heeft hare verwondering uitgedrukt over het feit dat de landbouwers in Canada zich betrekkelijk weinig bezighouden met het aankweeken van schapen.

Het schijnt dat in een groot deel van het land de voortplanting der schapen zou gelukken, indien men behoorlijke afsluitingen plaatste, en men voor den winter een voorraad sappig voedsel maakte. De

inlichtin
tigen zul
heeft m
wezenlij
in 't alg
gemakke
kunnen
van goe
Kents. I
shires o
Shropsh
soorten
vlottend
gedurend
hebben
onder h
onder d
die een
Dowm
Alberta.

Volge
zijn de p
de twee
hoeven
moeilijk
voortbr

De varkens gedijen goed in

inlichtingen welke ons door schapenfokkers gegeven werden, bevestigen zulks. » De schapen aarden goed en veroorzaken weinig last, heeft men ons te allen kante gezegd, en sommige personen waren wezenlijk vol geestdrift en namen het hunne geburen en de landbouwers in 't algemeen kwalijk omdat ze geen belang stelden in een zoo gemakkelijk en winstgevend vak, dat zij bij den landbouw zouden kunnen voegen. In gansch het Westen is er veel vraag naar rammen van goed ras. Vele der eerste kudden bestonden uit Cotswolds of Kents. Dikwijls werden deze gekruist met Bouthdowns, Shropshires of Leicesters. In Canada geeft men de voorkeur aan de Shropshires, vooral in de plaatsen waar het overvloedig sneeuwt. De soorten met korte wol zijn het best bestand tegen de koude; die met vlottende wol kunnen onder het gewicht van de sneeuw bezwijken gedurende hevige en langdurende sneeuwstormen. In het Westen hebben de kudden veel van de Merinos en de Rambouillet, vooral onder het opzicht van wol. Tegenwoordig wordt het schaap vooral onder dat opzicht geschat, en daarom houdt men het meest schapen die eene goede hoeveelheid scheerwol opleveren. De schapensoort Dowm wordt daarom beschouwd als thans het best geschikt voor Alberta.

VOGELTEELT

Volgens het verslag van de Commissie der Schotsche Landbouwers zijn de provinciën Manitoba, Saskatchewan en Alberta, voornamelijk de twee laatste, zoo zeer aan den graanbouw overgeleverd, zijn de hoeven zoo verre van elkander verwijderd, en is het werkvolk zoo moeilijk te vinden, dat men zich niet met reden aan eene groote voortbrenging van gevogelte kan verwachten.

edijen goed in West Canada

Voor het oogenblik worden de voortbrengselen der vogelteelt met groote hoeveelheden ingevoerd, maar welhaast, wanneer die provinciën goed voorzien zullen zijn, zal men het tegenovergestelde zien gebeuren. Ofschoon het soms in den winter zeer koud is, kan het klimaat niet de minste belemmering aan deze nijverheid toebrengen. Zulks bewijst men door vele passende voorbeelden. Aan de poorten der steden zelf wordt veel gevogelte opgekweekt. Dit is een der eigenaardigheden der meeste Canadeesche steden, en de hoenders worden er gehouden eerder met een practisch doel dan uit vermaak. De kalkoenen schijnen in deze provinciën zoo goed te gelukken, dat het zeer winstgevend zou zijn, indien men het aankweeken dezer vogels tot eene specialiteit maakte. In al de provinciën van het Noord-Westen is het pluimgedierte buitengewoon gezond. Het vochtig weder op het tijdstip van het uitkomen der jongen, vooral in Juni, is misschien de eenige moeilijkheid welke de landbouwers ontmoeten, maar men kan hieraan verhelpen door het uitkomen te vervroegen, en de inrichting van het hoenderhok te verzorgen.

De Canadeesche landbouwer is geneigd gewone hoenders aan te kweeken, in stede van zich met de specialiteiten bezig te houden. De Plymouth Rocks, de Wyandottes, de Orpingtons zijn de meest gewilde soorten ; nochtans geeft men de voorkeur aan de Plymouth Rocks. Deze verscheidenheid is zonder tegenspraak de modelverscheidenheid van het land, en zonder twijfel bereikt zij allerbest het dubbel doel van eieren te geven en de tafel te voorzien. De tentoonstellingen van gevogelte vinden veel bijval in Canada. De liefhebbers zijn er talrijk, en gelijk de liefhebbers in Europa, verlangen zij de rassen te verbeteren. Zij bewijzen groote diensten door het belang van het publiek op te wekken en het in de zaak te onderrichten. Zij deelen ook eieren en raskiekens uit, wat bijdraagt tot het verbeteren der hoenderhokken van andere aankweekers. Uit gesprekken met verschillende liefhebbers hebben wij vernomen dat de vraag naar eieren van waarde en naar kiekens van goed ras, nog

zeer toeneen
de vogelteelt
digen, door
Er zijn bijna
de voeding,

De toekor
vogelteelt he
nen van zuiv
door de Do
en den zelfd

Het aankw
Duizenden d
voor de mar
en deze nijv
land. Daar
voedsel kunn
der kalkoene
van goed ra
door het aan
ras. In alle g
ten minste t
van goede ex
Het aankwe
Alberta ; het
verzorgen v
dubbel winst
worden verk
worden 5 tot
Mei en Juni.
vragen zoove
wordt de ne
trouwd, die h

Een hoenderhok

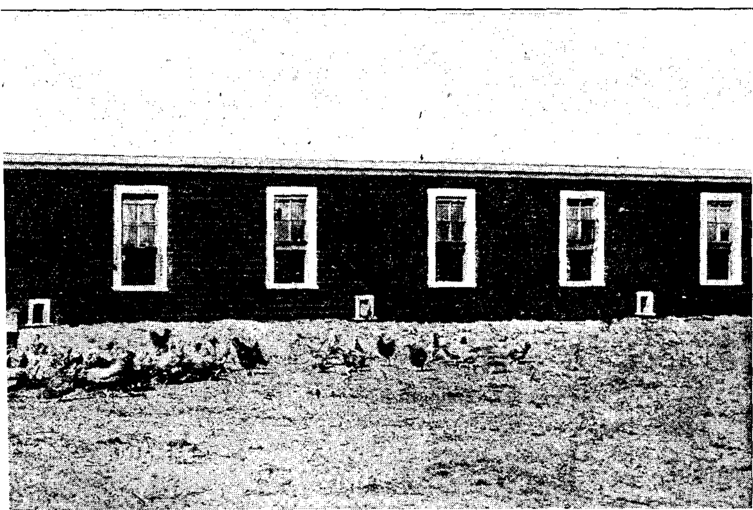
lt met
rovin-
zien
et kli-
Zulks
n der
naar-
en er
kal-
at het
ogels
oord-
chtig
ni, is
eten,
egen,

ıan te
uden.
neest
nouth
odel-
rbest
1. De
ı. De
ver-
door
nder-
gt tot
Uit
n dat
nog

zeer toeneemt, een bewijs van het steeds aangroeiende belang dat in de vogelteelt gesteld wordt. Bijna al de landbouwcommissiën moedigen, door belangrijke prijzen, de toonstellingen van gevogelte aan. Er zijn bijna altijd twee klassen : eene voor de kiekens bestemd tot de voeding, de andere voor de leghennen.

De toekomstige kolonisten die in België ondervinding van de vogelteelt hebben opgedaan, zullen goed doen eenige goede leghennen van zuiver ras mede te brengen. Deze kunnen verzonden worden door de Dominion Express C[o] en reizen met hetzelfde stoomschip en den zelfden trein als de kolonist.

Het aankweeken van kalkoenen wordt eene belangrijke nijverheid. Duizenden dezer vogels worden jaarlijks opgekweekt en vetgemest voor de markten in de steden langs de kusten van den Stillen Ocean, en deze nijverheid alleen brengt jaarlijks duizenden dollars in het land. Daar waar groote uitgestrektheden stoppelvelden voor het voedsel kunnen benuttigd worden, zijn de kosten van het vetmesten der kalkoenen gering. Indien men in de gelegenheid is zich gevogelte van goed ras te verschaffen, plaatst men zijn geld zeer voordeelig door het aankoopen van een zestal exemplaren van het gewenschte ras. In alle geval zou men, om ze het eerste jaar te laten uitbroeien, ten minste twee broeisels eieren moeten aankoopen, voortkomende van goede exemplaren van het ras dat men wenscht aan te kweeken. Het aankweeken van zuivere rashoenders is zeer voordeelig in Alberta ; het verzorgen van rashoenders kost niet duurder dan het verzorgen van gewone hoenders, en de uitslagen zijn ten minste dubbel winstgevend. Jonge hanen van alle gekende verscheidenheden worden verkocht tegen fr. 7.50 tot fr. 12.50 het stuk ; de kiekens worden 5 tot 10 frank betaald gedurende de maanden Maart, April, Mei en Juni. De rashennen leggen beter dan de gewone hennen, en vragen zooveel zorgen en ook zooveel voedsel niet. Op eene hoeve wordt de neerhof gewoonlijk aan de zorgen der huisvrouw toevertrouwd, die het eerste jaar ten minste twintig rashoenders zou moeten

n hoenderhok

Maaltijd van het gevogelte

aankweeken; het volgende jaar zal zij eene groote hoeveelheid goede hennen kunnen grootbrengen en ook eieren om uit te broeien kunnen verkoopen; met een weinig geluk zal zij reeds van af het derde jaar in haar district den naam verkregen hebben dat zij uitgelezen hoenders kweekt, en dat zal niet weinig bijdragen om het welzijn der familie te vergrooten. Het is niet aan te raden zich te zeer op de vogelteelt toe te leggen vooraleer de eerste oogst binnen zij, want tot dan toe moet het voeder voor de hoenders gekocht worden; doch een twintigtal hoenders zullen met den afval van de keuken bijna genoeg hebben.

BIJENTEELT

De bijenteelt wordt stilaan in Canada ingevoerd, voornamelijk in Alberta. Uitmuntende honing wordt er getrokken uit de myriaden

wilde bloemen
en de roode kl
zich bijzonder
bi'enteelt eene

PRIJZEN

P

Canadeescl
lan

Gewone ploeg
Ploeg met du
ijzer (elk 30

van het gevogelte

ede
nen
aar
en-
der
de
ant
och
ijna

wilde bloemen der prairie. Daarbij vormen nog de luzerne, de klaver en de roode klaver voortreffelijke velden voor de bijen. Aan hen die zich bijzonder op het winnen van luzernezaad toeleggen, zal de bi'enteelt eene waardeerbare bijwinst verschaffen.

PRIJZEN PER STUK IN WEST-CANADA

Prijslijsten te Calgary (Alberta)

Canadeesche landbouwmachines

	Frank
Gewone ploeg	140.—
Ploeg met dubbel ploegijzer (elk 30 cm.) . . .	325.—
Egge met schijven van 45 cm. diameter elk (16 schijven)	245.—
Gewone egge met tanden (3 secties)	85.—

k in
den

	Frank
Zaaimachine (3 m.)	500.—
Maaimachine (1.50 m.)	325.—
Mechanische hark of rijf (3 meters)	195.—
Maai-bindmachine	900 —
Wagen (camion), 3 ton	500 —

Paardentuig en zadelwerk

Paardentuig voor werkpaarden (middensoort, goede qualiteit)	225.—
Gareelen, per stuk	17.50
Licht paardentuig voor rijtuig, van af	75 —
Halsters	4.25 à 10.—
Zadels	22.50 à 375.—

Meubelen

Houten stoelen, van af	2.75
Lederen stoelen	7.50
Gewone keukentafels	16.75
Tafels voor eetkamer	34.50
Buffet	67.—
Schrijftafels	42.50
Lavabos	19.25
Keukenbuffet	62.50
Ijzeren bedden	17.75
Springveeren onderbed	14.50
Matrassen, van af	12.75
Veldbed (springveeren onderbed)	12.75
Oorkussens	3.—
Veldbed (linnen)	10 —
Bedje	31 75
Stores	2.—
Stof voor beddegoed	1.50
Beddelakens	7.50
Witte dekens, het paar	18.25
Grijze dekens, het paar	10.50
Tapijt zuiverwol, per yard	1.75 à 2.60
Wollen karpetten, van af	37.25
Andere karpetten, van af	22.25
Lavabo-garnituur	8.75

Vleesch

	Per kilo frank
Biefstuk	1.25 tot 1.50
Tusschen-ribbestuk	1.80 tot 2.—
Rosbief	0.80 tot 1.80
Geconserveerd ossenvleesch	0.80 tot 1.—
Schapenvleesch	1.25 tot 1.80
Varkensvleesch	1.50 tot 2.—
Worsten	1.25 tot 1.50
Kiekens	1.50 tot 2.50
Reuzel	1.80 tot 2.—
Zalm	1.25 tot 1.80
Kalkoenen	2.50 tot 3 —

Specerijen

Aardappelen, p.kilo	0.10 tot 0.13
Boter, per kilo	3.— tot 3.50
Eeiren, per dozijn	1.50 tot 2.25
Gekristalliseerde suiker, per kilo	0.65
Bruine suiker (cassonnade), per kilo	0.60
Havergort, per kilo	0 25
Meel, p. 100 kilos	30.— tot 35.—
Hesp, per kilo	2.40
Spek, per kilo	2.60
Geconserveerde tomaten, de doos	1.25
Uitgedampte appelen, p.k.	1.25
Gedroogde perziken en peren, per kilo	1.25
Gedroogde pruimen, per kilo	1.— tot 1.25
Appelsienen, dozijn	1.50 tot 2 50
Citroenen, dozijn	1.25 tot 1.75
Appelen, per kist	12.50
Zout, per vat	10.25
Beschuit, per kilo	1 —
Thee, per kilo van af	2.50
Koffie, per kilo van af	2.50
Rijst, per kilo	0.50
Boonen, per kilo	0.50
Ajuinen	0.30 tot 0.50
Geconserveerde zalm, de doos	0.75 tot 1.00
Geconserveerd ossenvleesch, 2 doozen voor	1.75

	Frank		
Confituren, 2 1/2 kilo voor	3.75	Azijn, per liter..........	0.66
Siroop, per gallon (4 1/2)	3.75	Stijfsel, per kilo.........	1.—
Kaas, per kilo..........	2.—	Rapen, per kilo.........	0.10
Gist in poeder, per kilo..	2.50	Gecondenseerde melk, 2 doozen voor........	1.25
Petroleum, per liter.. ..	0.44	Zoutevisch of labberdaan, per kilo..............	1.25
Essence, per liter	0.44		

Deze prijzen verschillen natuurlijk volgens de qualiteit. De prijzen der paarden en van het hoornvee hebben neiging om te stijgen ten gevolge van het groot getal nieuwe kolonisten die aankomen en paarden en vee koopen. Zulks is toch ten laatste in het voordeel van den landbouwer, indien hij zich met de fokkerij bezig houdt ; hij is dan zeker van zeer belangrijke winsten te maken.

Paarden. — De goede landbouwerspaarden (Clydesdale, Shires of Percherons) kosten in Alberta 1,750 tot 2,500 frank het koppel.

Melkkoeien. — Uitgelezen melkkoeien kosten 250 tot 375 frank. Elke lente wordt er te Calgary eene markt gehouden, waar men allerbeste koeien kan koopen.

Varkens. — Van af 50 frank; eene goede zeug kost 125 of 150 fr.

Schapen. — Van 25 tot fr. 32.50 aan de dichtst bij gelegen statie afgehaald ; zij worden gewoonlijk uit Ontario ingevoerd.

Kiekens. — Van fr. 3.75 tot fr. 6.25 het stuk. De kolonist doet goed raskiekens mede te brengen, welke hij per Dominion Express kan verzenden.

DE VROUW VAN DEN COLONIST IN WEST-CANADA

Wat de vrouw noodig heeft

Mevr. Catherina Mc Allister de Lethbridge, provincie Alberta, geeft den volgenden raad aan de vrouwen der kolonisten.

Het lijnwaard, de dekens, de wollen voorwerpen in 't algemeen, de blousen en de handschoenen zijn gewoonlijk in Canada duurder dan in Europa, zoodat de vrouw van den toekomstigen kolonist goed doet zich van deze voorwerpen te voorzien. De messen zijn ook veel duurder. De Amerikaansche kachels welke in Canada gebruikt worden, zijn veel gemakkelijker te behandelen dan de lastige kachels van Europa. Een keukenkachel, die gedurende vijf jaar goeden dienst bewijzen zal, kost 100 frank ; men kan er brood in bakken. Allerlei zeer practische voorwerpen voor de huishouding zijn te koop in al de ijzerwinkels der steden, en indien de huishoudster van het begin af voor de huishouding eene behoorlijke hoeveelheid dezer voorwerpen bezit, zal zij geld en ook werk uitsparen. Daar zij te gelijk kokin, waschster en waarschijnlijk bleekster zal zijn, moet zij de volgende gereedschappen hebben :

1 ketel (inhoud 12 liters)
1 waterketel (moor)
2 kastrollen (inhoud 1 liter)
1 kastrol (inhoud 1/2 liter)
1 kastrol (inhoud 1/4 liter)

Alles goed geëmailleerd.

- 2 braadpannen in staal
- 1 groote braadpan
- 3 broodplaatjes
- 2 taartplaatjes
- 1 bekken om het brood te maken (inhoud 12 tot 14 liters) in blik of geëmailleerd
- 1 geëmailleerden pot (inhoud 3 liters)
- 1 kleineren aarden pot
- 1 grooten geëmailleerden lepel
- 1 schuimspaantje

een teems, een eierklopper, eene meelzeef. Een hakbord voor het vleesch past insgelijks bij het keukengerief, alsook bijzondere potten voor de melk en twee melkemmers.

De huishoudster behoeft ook nog eene waschtobbe van gegalvaniseerd ijzer, licht en sterk, en eene tobbe om den wasch met de hand te doen. Het ware ook goed dat zij van 't begin af en altijd een wringmachine had voor het lijnwaad. Deze toestellen kosten omtrent 25 frank en sparen iederen waschdag een groote hoeveelheid werk en kwade luim uit. De gedachte dat zijne vrouw de waschster en de bleekster der familie zal worden, is doorgaans niet verheugend voor den kolonist uit Europa, en daarom zijn hem de gereedschappen welkom, welke deze onmisbare taak vergemakkelijken. Daarenboven eene gezonde vrouw zal er niet slecht bij varen, indien zij den wasch doet eener familie van twee tot zes personen, en soms meer ; zij zal meer genoegen vinden in het bezit van koorden vol zorgvuldig gewasschen linnen, dan in het bezit van schoone salon-gordijnen. Op den buiten zal zij zich gemakkelijk op de hoogte stellen door letterlijk de aanduidingen te volgen die gedrukt staan op al de doozen droge gist waarmede het brood gemaakt wordt en welke overal verkrijgbaar zijn. Indien de nieuw aangekomene moeite heeft om een goed baksel te bekomen, moet zij maar dadelijk raad van eene buurvrouw vragen, en deze zal haar wel den weg wijzen om eene uitstekende bakkerin te worden.

De huismoeder zal ook de naaister van het huisgezin zijn, en indien zij in Europa een goed naaimachine bezit, zal zij wel doen het mede te nemen naar haar nieuw verblijf. In de steden en in de dorpen zal zij de nieuwste mode-uitgaven vinden met gemakkelijk te gebruiken patronen en modellen om zelf kleedingstukken te vervaardigen. Gedurende de lange winteravonden, na het stop- en lapwerk, kan zij met naai- en borduurwerk aangenaam de ledige uren doorbrengen.

In de steden vindt men gemaakte kleederen, vol smaak en passende voor het land ; men kan ze ook laten komen uit de groote magazijnen van Winnipeg, Calgary, Regina en andere steden. Maar een man en zijne vrouw worden in West-Canada niet beoordeeld naar de snede hunner kleederen ; de grillen der mode moeten niemand op de groote prairiën verontrusten ; het gemak, de duurzaamheid en het nut alleen worden van de kleedingstukken vereischt.

STEENKOOL EN BEWEEGKRACHT

De steenkool treft men overvloedig aan in verscheidene districten van het Zuiden en het Midden dezer provinciën. Over het algemeen is de steenkool mager en in vele gevallen bezit zij pekachtige of harsachtige eigenschappen, welke haar zeer brandbaar maken. In vele plaatsen voorzien de kolonisten zich van steenkool aan de liggingen, die men dikwijls aan de oppervlakte van den bodem aantreft langs rivieren of beken. De delfstofkundigen verklaren dat de liggingen steen-

Een kolonist der gansch ingerichte hoeven en zijne vrouw

kool zoo uitgestrekt zijn, dat het onmogelijk is de inhoudsgrootte er van te berekenen.

DRINKWATER

Overvloedig en goed drinkwater vindt men gemakkelijk door in den grond te graven of te boren. In vele streken zijn er talrijke bronnen en van alle kanten wordt vernomen dat in vele gevallen men in overvloed artesisch water ontmoet bij het graven of boren der putten.

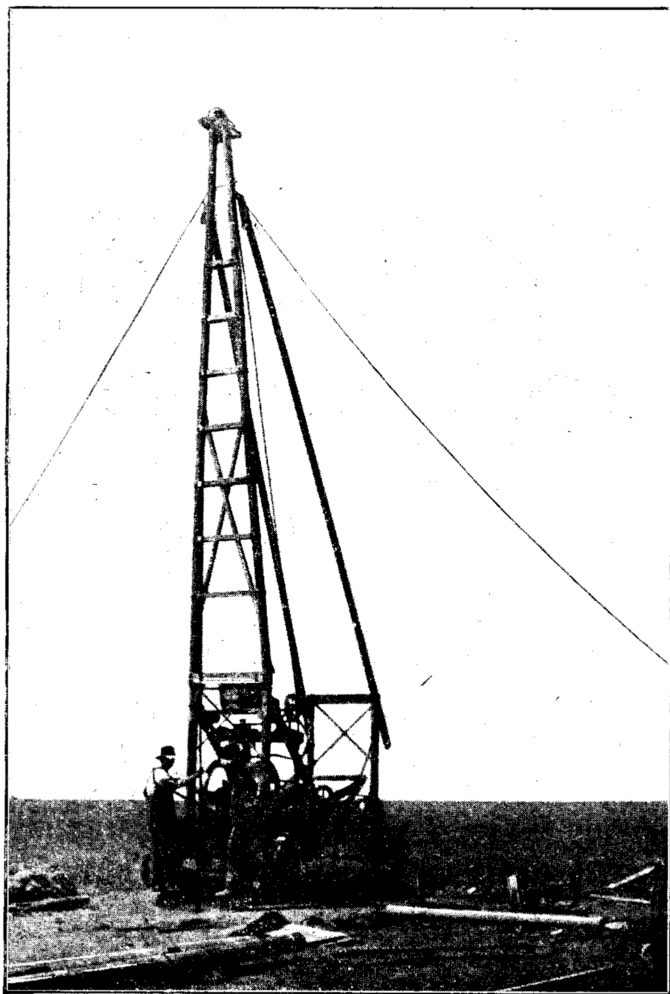
West-Canada heeft den naam uitmuntend drinkwater te bezitten.

DE GRONDEN VAN DE CANADIAN PACIFIC RAILWAY

De grenzen dezer gronden zijn bepaald door wezenlijke meridianen ten Oosten en ten Westen, en door met de breedte evenwijdige cirkels ten Noorden en ten Zuiden. De kantonlijnen zijn genummerd van af n° 1, en beginnen aan de grens der Vereenigde Staten ; de kantons zijn verdeeld door lijnen die er de grenzen van bepalen van het Oosten naar het Westen ; deze lijnen zijn genummerd en worden hoofdmeridianen genoemd. Elk kanton maakt een vierkant uit hebbende eene zijde van zes mijlen (9.6 kilometers), en is verdeeld in 36 afdeelingen bevattende omtrent 640 acres (256 hectaren), en van elkander gescheiden door wegen die eene breedte van 10 meters hebben Iedere afdeeling is verdeeld in vier vierde gedeelten van 160 acres (64 hectaren). Deze worden aangeduid onder de namen van Zuid-Oost vierde, Zuid-West vierde, Noord-Oost vierde en Noord-West vierde. De hoeken van iedere afdeeling zijn door palen aangeduid en zoo is het gemakkelijk elken bepaalden grond te vinden.

Daar de Maatchappij den landbouwer een groot gemak van betaling biedt, heef hij er belang bij gronden der Maatschappij te koopen. Hij moet dan geene gronden gaan koopen op vijftig of zeventig kilometers afstand van alle vervoermiddelen, alleen in de hoop dat later andere spoorweglijnen in zijn district zullen aangelegd worden. Als hij van de Maatschappij koopt, kan hij gronden bekomen op slechts eenige kilometers afstand van den ijzeren weg en dicht bij plaatsen waar hij zijne voortbrengselen goed aan den man kan brengen.

Onderstaande schets (blz 39) is het plan van een kanton in West-

Een machine om putten te boren

Canada. In ieder kanton zijn de afdeelingen n^{rs} 11 en 29 (schoolafdeelingen) door het Canadeesch gouvernement voorbehouden om hulpbronnen te verschaffen aan het budget van Openbaar Onderwijs. De n^{rs} 8 en 26 zijn bestemd voor de Compagnie der Hudson-Baai.

INVOERRECHTEN

De kolonist kan de volgende voorwerpen met zich nemen, die beschouwd worden als behoorende tot de uitrusting van den kolonist, krachtens artikel 705 der Douane-Reglementen van Canada :

Gedragen kleedingstukken, boeken, eene betamelijke hoeveelheid meubelen, keukengerief en andere voorwerpen tot het huisraad behoorende ; de landbouwgereedschappen ; de geweren, de muziekinstrumenten, naaimachines, schrijfmachines, karren, wagens (camions) en ander voertuig ; de landbouwwerktuigen en de dieren voor de boerderij bestemd, met uitzondering van dieren die tot den verkoop bestemd zijn, en ook van de voertuigen met mechanische trekkracht en de machines tot de nijverheid bestemd. Al deze voorwerpen zijn vrij van inkomrechten op voorwaarde dat zij het eigendom waren van den kolonist ten minste zes maanden vóór zijn vertrek naar Canada. Op de dorschmachines zijn de rechten 20 % van de geschatte waarde; de automobielen betalen 35 %; de stoommachines, 27 1/2 %; de stoommachines voor de landbouwwerken, 20 %. Een paard of

N

W

31	32	33	34	35	36
30	29 School Section	28	27	26 Hudson Bay Co.	25
19	20	21	22	23	24
18	17	16	15	14	13
7	8 Hudson Bay Co.	9	10	11 School Section	12
6	5	4	3	2	1

E

S

een stuk hoornvee per tien acres gekochte of bekomen grond tot 160 acres, en een schaap per acre, zijn vrij van rechten. Alle ander vee kan in onverschillig welke hoeveelheden toegelaten worden mits belaling van 25 °/₀ invoerrechten. Nochtans kunnen een zeker getal geregistreerde hoornbeesten of andere dieren vrij van rechten ingevoerd worden op voorwaarde dat men de papieren dezer dieren toone. Men neme wel in acht dat het niet geraadzaam is door smokkelarij artikelen trachten binnen te brengen waarop rechten staan, want die voorwerpen zouden dadelijk aangeslagen worden, of wel er zou eene som gevorderd worden gelijkstaande met de waarde der voorwerpen. De eigenaar of een ervaren persoon zou de lading moeten vergezellen om de douane-formaliteiten bij de aankomst te vervullen, ten zij vóór het vertrek al de formaliteiten vervuld waren. Allerlei koopwaren mogen onverschillig naar welk punt van het binnenland verzonden worden, indien er op dit punt een douanen-dienst is. In tegengesteld geval, moet de verzending op Calgary geschieden of op een ander douanenkantoor, en er zullen kosten van verder verzending in rekening gebracht worden. Vele onaangenaamheden kunnen vermeden worden door juiste inlichtingen in te winnen alvorens de verzending te doen. De hoornbeesten, de paarden en de schapen worden alleen toegelaten op vertoon van een bewijs dat de dieren door den quarantaine-dienst onderzocht zijn. De varkens zijn aan quarantaine onderworpen, en zouden niet naar Canada moeten meegevoerd worden.

Op het oogenblik dat dit vlugschrift wordt uitgegeven (Februari 1913) mogen de schapen en de hoornbeesten uit Engeland niet ingevoerd worden, omdat het mond- en klauwzeer in dat land heerscht. Er wordt aangeraden in Canada de landbouw-machines te koopen die aan de voorwaarden van het land zullen voldoen. Indien men machinen uit Europa medebrengt, moet men het vervoer betalen, en bij de aankomst zouden ze, gezien de plaatselijke conditiën, misschien niet bruikbaar zijn.

DE UITRUSTING VAN DEN KOLONIST EN DE DOUANE

Wij raden de families aan die de kolonisten vergezellen hun mobilair en keukengerief in kisten te verzenden ten minste zes of acht weken vóór hun vertrek. Zoo zij zich tot de bureelen der Maatschappij richten, zullen zij formulieren bekomen, welke hun de voor de uitrusting van kolonisten te vervullen formaliteiten zullen vergemakkelijken. Indien deze verklaring goed in regel en vóór een engelschen consul, een notaris of den burgemeester der gemeente bevestigd is, kan zij met het Connossement naar ons bureel, te Calgary, verzonden worden, hetwelk zich belast met het vervullen der douaneformaliteiten en de goederen ter beschikking der kolonisten zal houden bij hunne aankomst. Het is wel verstaan dat geene goederen, aan rechten onderworpen, mogen verzonden worden onder de benaming : uitrusting van den kolonist (Settlers-effects).

Opdat de uitrusting van den kolonist vrij van douanerechten weze, moet zij ten minste zes maanden vóór zijn vertrek in het bezit van den kolonist geweest zijn.

PLANNEN VAN HUIZEN EN STALLINGEN

Hierbij geven wij eenige modellen van huizen en stallingen, welke de Maatschappij bereid is te bouwen voor de « Gansch Ingerichte Hoeven » en onder de nieuwe combinatie van « Leeningen aan de Landbouwers ».

De koeien worden in de open lucht gemolken

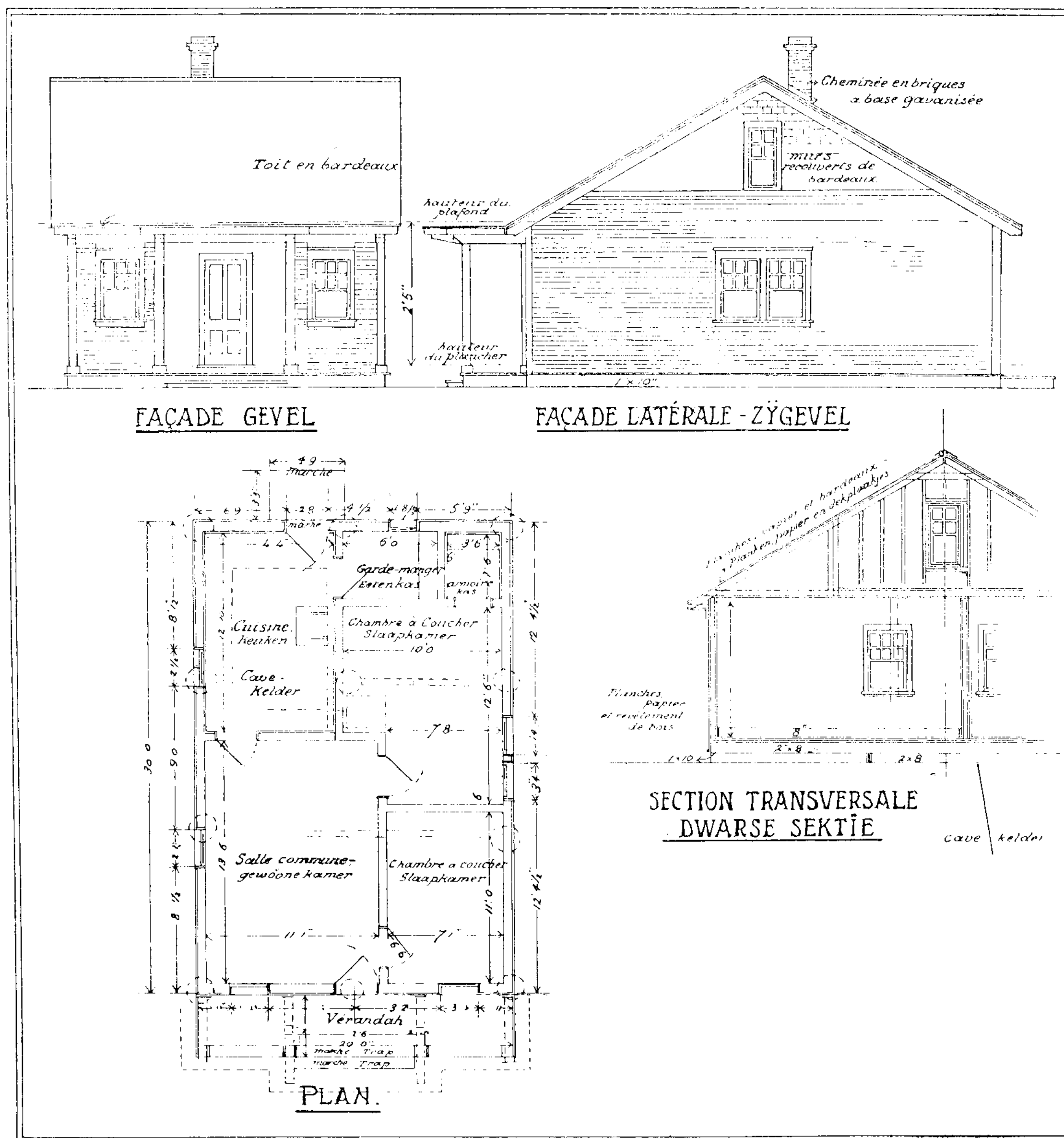
Wij hebben een groote keus van modellen van huizen, tusschen welke de kolonist zelf zal kiezen.

De aangeduide prijzen zijn diegene welke dit jaar betaald worden, en zij kunnen aanzien worden als basis bij de prijsbepaling voor het bouwen van gelijksoortige huizen in West-Canada.

TYPEN DER HUIZEN WELKE DOOR DE MAATSCHAPPIJ VOOR DE KOLONISTEN GEBOUWD WORDEN, EN BENADERENDE PRIJZEN

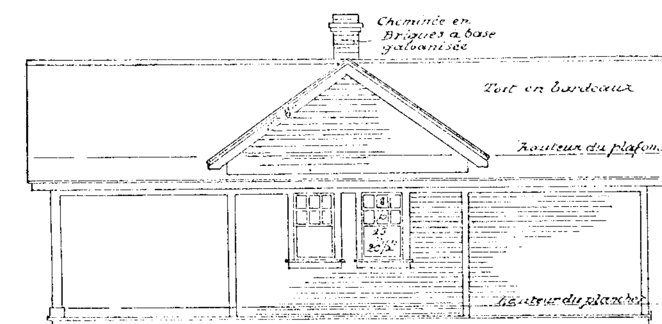
Modelhuis Nr 5. Prijs : $ 909,24 (omtrent 4,773.50 frank)

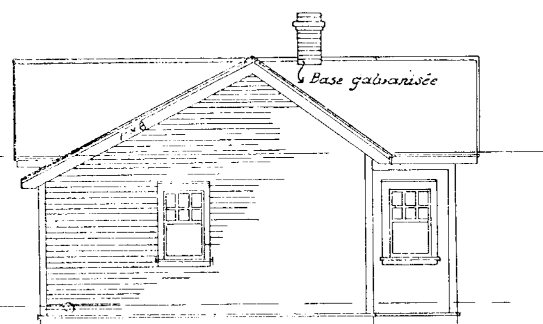
De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters.

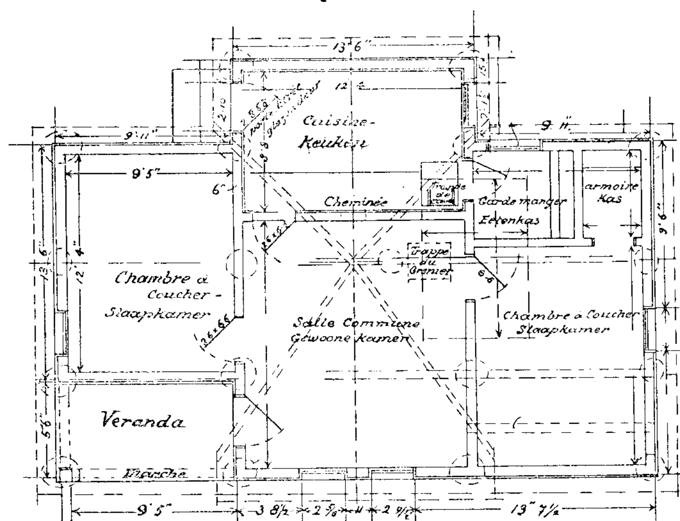

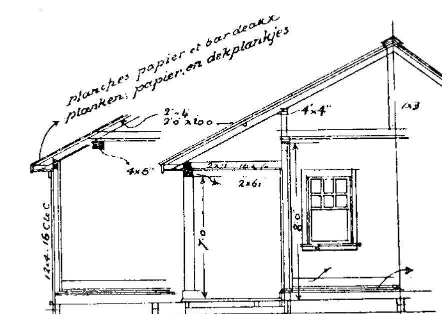
TYPEN DER HUIZEN WELKE DOOR DE MAATSCHAPPIJ VOOR DE KOLONISTEN GEBOUWD WORDEN, EN BENADERENDE PRIJZEN

Modelhuis Nr 6. Prijs : $ 943,24 (omtrent 4,718.20 frank)

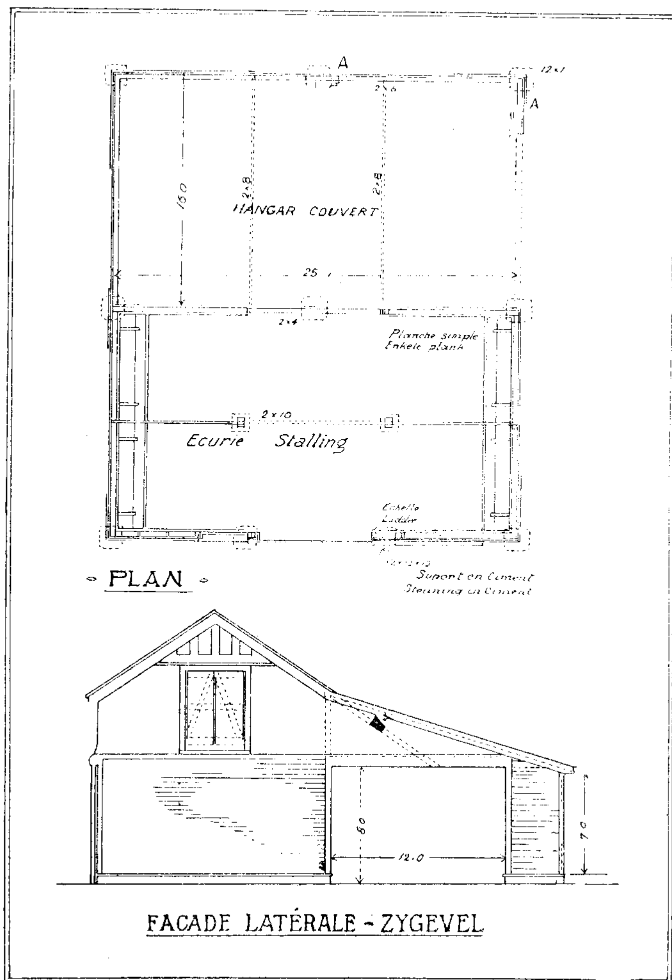

De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters.

TYPEN DER STALLINGEN WELKE DOOR DE MAATSCHAPPIJ VOOR KOLONISTEN GEBOUWD WORDEN

Modelstalling Nr 1

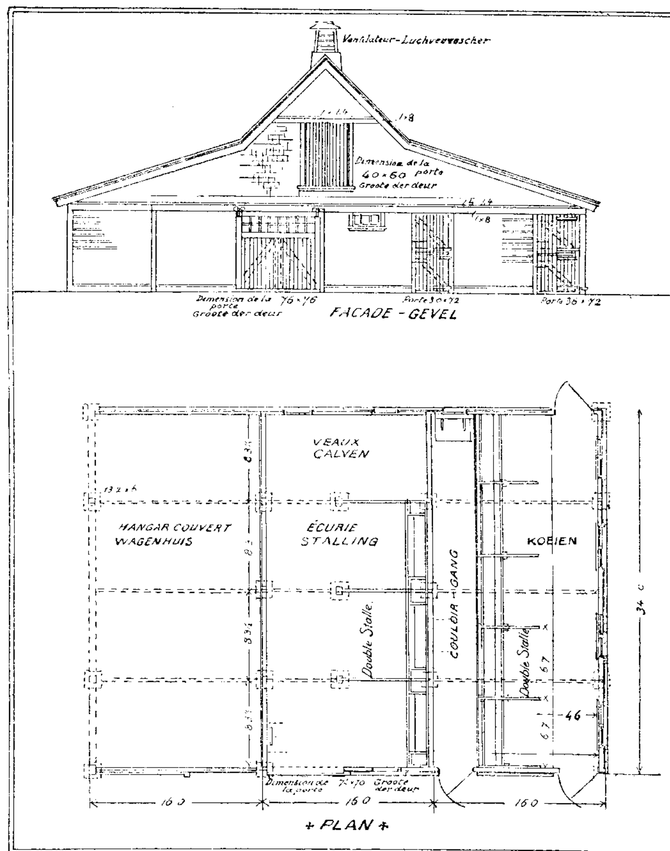
Prijs : $ 273.90 (omtrent 1,437.95 frank)

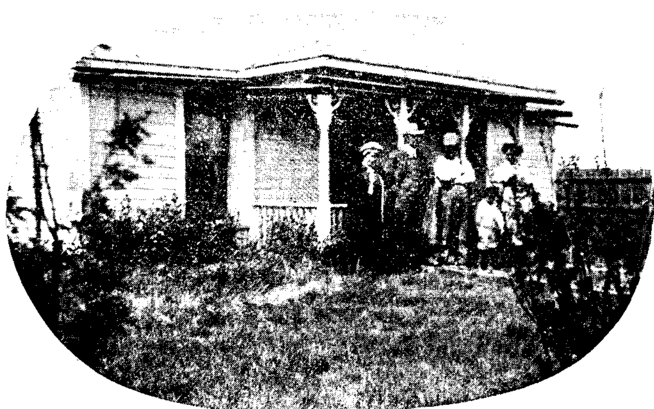
De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters.

Modelstalling Nr 7

Prijs : $ 1,174.55 (omtrent 6,166.40 frank)

De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters.

Zulk een huis kunt gij bezitten

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot de :

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

LAND-AFDEELING :

77, NOORDLAAN, 77

BRUSSEL

LONDEN : 62-65, Charing-Cross.
LIVERPOOL : Royal Liver Building, Pierhead.
BRISTOL : 18, St. Augustine's Parade.
GLASGOW : 116, St. Vincent Street.
DEN HAAG : 20, Wagenstraat.
KOPENHAGEN : 19, Nyhavn